antifa!

πόλεμος ενάντια στο φόβο

τεύχος 2, 3/06, 1,5 ευρώ

Ήρθε και το ΚΚΕ και με είπε βλάκα, ή αλλιώς

Το μερικό ζήτημα

Κριτικές της κακιάς ώρας

Κάτι πήρε τ' αυτί μας: συζητάει λέει για εμάς το ΚΚΕ. Πιάνουν δηλαδή οι μεγάλοι κνίτες τους μικρούς και τους πληροφορούν αντικειμενικά για το τί είναι οι φασίστες, τί είναι ο αντιφασισμός γενικώς, και τί είναι το antifa ειδικότερα. Άκου λοιπόν να δεις τί ακούνε τ' αυτιά σου άμα είσαι κνίτης:

Ο φασισμός είναι λέει "μερικό ζήτημα", δεν αφορά το σύνολο του καπιταλισμού και άρα δεν αφορά τους συνεπείς κομμουνιστές νεολαίους που χρέος έχουν να παλέψουν με το σύνολο αυτού του σάπιου κόσμου.

Οι φασίστες είναι λέει "περιθωριακοί", και αυτοί που τους αντιπαλεύουν είναι επίσης περιθωριακοί. Το όλο ζήτημα του φασισμού και του αντιφασισμού δεν είναι παρά πόλεμος συμμοριών.

Γι' αυτούς τους δύο λόγους, οι αντιφασίστες είναι λέει απολίτικοι, δεν κατέχουν τις ορθές αρχές του μαρξισμού λενινισμού σταλινισμού, ούτε άλλωστε και έχουν ποτέ τους ελπίδα να τις χαμπαριάσουν τέτοια τούβλα που είναι.

Ο φασισμός δείχνει τη φάτσα του

Βρε για δες λοιπόν... κάτι περιθωριακοί κι ένα περιθωριακό φαινόμενο... ένα μερικό ζήτημα... Όταν όμως στις 4 Σεπτέμβρη του 2004, οι περιθωριακοί και το περιθωριακό φαινόμενο βγήκαν στους δρόμους όλης της χώρας κατά χιλιάδες, όταν οι περιθωριακοί κυνηγούσαν Αλβανούς κρατώντας μαδέρια και μαχαίρια σε prime time τηλεοπτικού χρόνου, οι αναλυτές του φασιστικού φαινομένου δεν ήταν πουθενά για να πούνε τη γνώμη τους. Κάνανε από μέσα τους ένα ωχ!, κάτσανε μερικές μέρες στ' αυγά τους για να συνέλθουν από τη σφαλιάρα που τους έριξε το μερικό ζήτημα, και μετά... μετά κάνανε ότι δεν τρέχει τίποτα. Και φτου κι απ' την αρχή "περιθωριακοί" και "περιθωριακό φαινόμενο" μέχρι το επόμενο πογκρόμ. Έτσι τσουλάει η ζωούλα των ελλήνων αντικαθεστωτικών, έτσι λένε να το τσουλήσουνε και τώρα. Για όσο πάει. Και όπως ξέρουν όλοι, όταν είσαι διατεθειμένος να ανεχθείς τα πάντα, η βαλίτσα μπορεί να πάει όσο μακριά θες.

Δεν ήταν βέβαια η πρώτη φορά που διάφοροι είδανε τα καζάνια της κόλασης να χάσκουν ανοιχτά και μετά κουνήσανε τ' αυτιά και πήγανε στις δουλειές τους κάνοντας πως είδανε τζούφιο δυναμιτάκι. Είναι γνωστό για παράδειγμα πως στα χωριά αυτής της όμορφης χώρας, η εργασία των μεταναστών διατιμάται με δημάρχους που θεσπίζουν "κανονισμούς κυκλοφορίας και εργασίας", με καφενεία που δεν δέχονται Αλβανούς στα τραπέζια τους, και σε τελική ανάλυση με καραμπινιές. Αλλά αυτό δεν είναι φασιστικό φαινόμενο.

Είναι επίσης γνωστό ότι οι σχέσεις αυτής της χώρας με τους γείτονές της, έχουν κατά καιρούς διευθετηθεί με φασιστικά συλλαλητήρια, με επιδρομές φασιστών εκτός των συνόρων και με στράτευση φασιστών σε ξένες στρατιωτικές δομές που πραγματοποίησαν κανονικές γενοκτονίες, "τις μεγαλύτερες από το Β' παγκόσμιο πόλεμο και μετά". Τέτοια γεγονότα είναι τόσο ελάχιστα αντιληπτά ως αυτό που είναι, που θα πρέπει να τα υπενθυμίσουμε. Τα φασιστικά συλλαλητήρια έγιναν το 1992: για το "όνομα της Μακεδονίας". Οι επιδρομές εκτός των συνόρων έγιναν το 1994: με την επιδρομή του ΜΑΒΗ στην Αλβανία. Η στράτευση ελλήνων φασιστών σε ξένες στρατιωτικές δομές έγιναν μεταξύ 1992 και 1995: στη Βοσνία. Αλλά κι αυτά δεν είναι φασιστικά φαινόμενα.

Είναι τέλος γνωστό ότι η σεξουαλική ζωή αυτής της κοινωνίας περιλαμβάνει τους βιασμούς χιλιάδων μεταναστριών που καθόλου δεν επιθυμούν να εκπορνεύονται. Είναι επίσης γνωστό ότι οι "πελάτες" αυτού του φαινομένου, αυτοί δηλαδή που πάνε και γαμάνε δεμένες, δαρμένες και ναρκωμένες γυναίκες, αριθμούν δεκάδες χιλιάδες ενήλικους αρσενικούς. Είναι τέλος γνωστό πως, από αυτές τις γυναίκες που βιάζονται δεμένες, ούτε μία δεν έχει έλληνες γονείς. Ούτε κι αυτό όμως είναι φασιστικό φαινόμενο.

Να λοιπόν το θαύμα των αριστερών αναλύσεων σε αυτή τη χώρα. Η εμπειρία λέει πως υπάρχει μια κοινωνική ιεράρχηση που επιβάλλεται με την πιο ωμή κι απροσχημάτιστη βία. Αυτή η κοινωνική ιεράρχηση εκφράζεται με τους πιο μαζικούς όρους και εκτείνεται από την εργασία μέχρι την εξωτερική πολιτική περνώντας από τις καθημερινές σεξουαλικές συνήθειες. Σημειώστε άλλωστε πως αυτή η κοινωνική ιεράρχηση, στις κορυφαίες της στιγμές πραγματοποιείται από τους καραφλούς φασίστες με τους αγκυλωτούς αυτοπροσώπως. Αυτοί οι καραφλοί ήταν μπροστάρηδες στα συλλαλητήρια, αυτοί οι καραφλοί πήγαν στην αλβανία και τη βοσνία, αυτοί οι καραφλοί έριξαν τα συνθήματα του πλήθους και πρωτοστάτησαν στο πογκρόμ του 2004. Κι όμως! Αυτά τα φαινόμενα δεν είναι φασιστικά, αυτοί οι καραφλοί είναι περιθωριακοί, αυτό το ζήτημα είναι μερικό!

Ναι! *Τόσο μερικό όσο η διατίμηση της εργασίας στις καπιταλιστικές κοινωνίες. Τόσο περιθωριακό όσο η ελληνική εξωτερική πολιτική. Τόσο εξωτικό όσο τα καθημερινά καταναγκαστικά γαμίσια στα υπόγεια των πολυκατοικιών αυτής της όμορφης χώρας.*

Antifa σημαίνει επίθεση

Δεν παραμυθιαζόμαστε: ο φασισμός είναι κοινωνικό φαινόμενο. Ο φασισμός εκτείνεται από την καθημερινότητα μέχρι την εξωτερική πολιτική, από την εργασία μέχρι τη σεξουαλικότητα. Ο φασισμός δεν εξαντλείται σε καραφλά κεφάλια, δεν τελειώνει με γραφικότητες, δεν αρκείται σε στιγμιαία ξεσπάσματα και τηλεοπτικά στιγμιότυπα. Ο φασισμός είναι φαινόμενο καθημερινό, μαζικό, συνηθισμένο, οργανικό για την κανονικότητα αυτής της κοινωνίας.

Με αυτή την έννοια είναι που οι γερμανοί αντιφασίστες λανσάρισαν το σύνθημα "antifa σημαίνει επίθεση". Καταλάβαιναν πολύ καλά ότι ακριβώς επειδή ο φασισμός είναι ευρύς, συνηθισμένος, κανονικός, ακριβώς γι' αυτό η επίθεση στο φασισμό είναι επίθεση γενική, επίθεση στα αυτονόητα αυτού του κόσμου. Οι αντιφασίστες της γερμανίας χτίσανε το δικό τους μαζικό κίνημα επιτιθέμενοι στο φασισμό σε όλες τις εκφάνσεις του. Και το καταλάβανε καλά ότι αντιφασισμός σημαίνει επίθεση· το καταλάβανε στην πράξη, καθώς η γερμανία γινόταν πεδίο μάχης, καθώς το αυγό του φιδιού ξερνούσε τα σιχαμένα του περιεχόμενα σε όλη την επικράτεια μετά την ενοποίηση των δύο γερμανιών. Βέβαια, είναι κι αυτοί κάφροι του κερατά. Βέβαια, αποσπάται κι αυτονών η προσοχή με το "μερικό". Βέβαια, ασχολούνται κι αυτοί με "περιθωριακά" φαινόμενα. Βέβαια, αλλιώς είναι τα πράγματα στην Γερμανία.

Βέβαια, μπορεί κανείς και να περιμένει το επόμενο Πογκρόμ.

Εκδήλωση antifa!

Στις 4 του Φλεβάρη, το antifa! διοργάνωσε μια συζήτηση στο Πολυτεχνείο της οδού Πατησίων με θέμα "Ο αντιφασισμός την εποχή των κανιβάλων". Θελήσαμε να μιλήσουμε δημόσια με όποιον έχει τους ίδιους προβληματισμούς με εμάς, θελήσαμε να διαφωνήσουμε με όποιον διαφωνούσε, θελήσαμε εν πάσει περιπτώσει να εκτεθούμε δημόσια σε όσους και όσες τον τελευταίο χρόνο έχουν διαβάσει τα έντυπα και τις αφίσσες μας, έχουν παρακολουθήσει τις πράξεις μας και έχουν κάτι να πουν επ' αυτού.

Κρίνουμε πως η εκδήλωση ήταν εξαιρετικά επιτυχημένη. Μίλησαν πολλοί και πολλές, όχι πάντα συμφωνώντας μεταξύ τους. Αλλά η συμφωνία δεν ήταν το ζητούμενο αυτής της συζήτησης. Το ζητούμενο ήταν η εξερεύνηση ενός ζητήματος που ελάχιστα έχει συζητηθεί, η γνωριμία μεταξύ μας... Όπως πάντα: Ζητούμενο ήταν ο πόλεμος στη βλακεία και το φόβο. Παρακάτω αναπαράγουμε ορισμένες από τις τοποθετήσεις με χαρακτηριστική ανακρίβεια (Ναι λοιπόν! Κάποιοι από εμάς κρατούσαν σημειώσεις!)

STENCILS ΠΟΥ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΚΥΨΕΛΗ

antifa! (από την εισήγηση)

Κατ' αυτό τον τρόπο, το πογκρόμ του Σεπτέμβρη του 2004 ήταν μια υποδειγματική επαναδιευθέτηση των ταξικών ισορροπιών. Ήταν ο εθνικός κορμός αυτής της κοινωνίας που βγήκε μαζικά στο δρόμο για να δείξει στους Αλβανούς -και όχι μόνο- εργάτες ποια ακριβώς είναι η θέση τους, σε περίπτωση που το είχαν ξεχάσει. Ταυτόχρονα, το πογκρόμ κατέδειξε την αποτυχία της αντιρατσιστικής δράσης, όπως αυτή εκτυλίχθηκε κατά τη διάρκεια της προηγούμενης δεκαετίας...

Ακροάτρια από τα ανατολικά

Αυτό το φαινόμενο, το φασιστικό φαινόμενο είναι πολύ εκτενέστερο απ' ό,τι νομίζουμε. Είναι παντού, πιάνει τους πάντες από πολύ μικρούς... Η μικρή μου αδερφή πάει στο δημοτικό, και είναι στην ίδια τάξη με πολλά αλβανάκια. Είτε το πιστεύετε είτε όχι, η δασκάλα, αν πιάσει κάποιο αλβανάκι αδιάβαστο, τιμωρεί όλα μαζί τα παιδάκια... Καταλάβατε; Συλλογική τιμωρία, καψώνι, όπως στο στρατό, αν και στο στρατό υποτίθεται πως απαγορεύεται... Ε, μετά έρχεται η αδερφούλα μου και μου λέει διάφορα για τα αλβανάκια... Τώρα αυτή η δασκάλα τί είναι;

Ένας τύπος μάλλον κουκουές αν κι αισθητικά δεν έμοιαζε

Μα μου φαίνεται ότι δεν έχετε καταλάβει και οι ίδιοι τί αποκαλείτε φασισμό. Φασισμός το ένα, φασισμός και το άλλο... θα μας μπερδέψετε! [ειρωνεύεται με διάφορους τρόπους που δεν αναπαράγουμε...] Καταρχήν ο φασισμός στην ελληνική κοινωνία είναι μειοψηφικότατος. Πρόκειται για ένα περιθωριακό φαινόμενο, ένα μερικό ζήτημα. Κατά δεύτερον, εσείς πάτε να μας πείτε ότι οι έλληνες είναι όλοι φασίστες, ενώ είναι σαφές ότι η κοινωνία είναι ένα περίπλοκο πράγμα και μπορεί κάποιος που, όπως λέτε, βρίζει τους αλβανούς στο λεωφορείο, αύριο να έρθει μαζί σου για κάποιο άλλο θέμα...

Ακροατής λοιπών στοιχείων

Θα ήθελα να πω σε απάντηση του προηγούμενου ότι σήμερα υπάρχει μια εύκαιρη τρύπα για να πέσει όποιος είναι πρόθυμος, κι αυτή λέγεται ιστορικισμός. Ο ιστορικισμός είναι η αντίληψη για τα πράγματα σύμφωνα με την οποία ό,τι γίνεται σήμερα δεν μπορεί παρά να έχει ξανασυμβεί αυτούσιο στο παρελθόν. Ο ιστορικιστής πιστεύει ότι, για να καταλάβει την πραγματικότητα, δεν έχει παρά να κοιτάξει στο παρελθόν, να τσεκάρει την απύθμενη ιστορική του γνώση, και να βρει το ακριβές αντίστοιχο της κατάστασης που βιώνει σήμερα.

Όσον αφορά το φασιστικό φαινόμενο, οι ιστορικιστές είναι περισσότερο διαδεδομένοι απ' ό,τι φαίνεται, και μάλιστα θα έλεγε κανείς ότι σήμερα αποτελούν την κυρίαρχη αντίληψη στην ελλάδα. Πρόκειται για όλους αυτούς που, προσπαθώντας να εντοπίσουν τους φασίστες, ψάχνουν για ξυρισμένα κρανία, αγκυλωτούς σταυρούς και θεωρίες περί φυλετικής ανωτερότητας, βρίσκουν μόνο λίγους και γραφικούς και καταλήγουν ότι ο φασισμός δεν υπάρχει ή ότι είναι "μερικό ζήτημα". Νομίζω πως τους βολεύει αυτή η κατάληξη· είναι ωραία, βολική, τεμπέλικη...

Αλλά σήμερα, αυτοί που αποκαλούμε ναζιστές δεν αποτελούν την πλειοψηφία του φασιστικού φαινομένου, ακριβώς όπως οι νοσταλγοί της γερμανικής αυτοκρατορίας δεν αποτελούσαν την πλειοψηφία του φασιστικού φαινομένου στη Γερμανία του '36. Αν από την άλλη κοιτάξουμε πιο δίπλα, μπορεί και να δούμε ένα φαινόμενο πολύ ευρύτερο απ' όσο θέλουν να παραδεχτούν οι κάθε είδους ιστορικιστές...

Ο φασισμός του εικοστού πρώτου αιώνα δεν έχει να κάνει με τη φυλετική ανωτερότητα, *αλλά με την πολιτισμική ανωτερότητα,* πρόκειται για το λεγόμενο διαφορικό φασισμό. Ακούσατε ποτέ σας κανέναν να λέει ότι οι Αλβανοί είναι φυλετικά κατώτεροι; Ακούσατε ποτέ σας το Λεπέν να λέει ότι οι Αλγερίνοι έχουν κακό αίμα;

Ο σημερινός φασισμός δεν έχει να κάνει με το αίμα και δεν έχει για σήμα τη σβάστικα. Έχει να κάνει με τον "πολιτισμό", και τα εμβλήματά του ποικίλλουν από στιγμή σε στιγμή αναλόγως των απαιτήσεων του συστήματος. Αλλά δεν είναι λιγότερο μοβόρος. Θα υπενθυμίσω μόνο πως η μεγαλύτερη σφαγή των τελευταίων χρόνων -η σφαγή των μουσουλμάνων της Βοσνίας από τους Σέρβους παρακρατικούς το 1995- έγινε ανεκτή και κατανοητή, ακριβώς γιατί η υποτιθέμενη "πολιτισμική κατωτερότητα" του Ισλάμ είναι πλέον καθολικά ανεκτή και κατανοητή...

Άλλος ακροατής που μετά τον ψάχναμε και δεν τον βρίσκαμε

Αυτό που δεν πρέπει να ξεχνάμε σε σχέση με το αντιφασιστικό ζήτημα, είναι ότι πρόκειται για ένα ζήτημα που μπορεί να ενώσει πολλούς και πολλές. Στα πλαίσια αυτού του ζητήματος μπορούμε να συμπράξουμε όλοι πέρα από διαφωνίες που ενδεχομένως υπάρχουν σε επιμέρους ζητήματα. Επιτέλους, το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό για να το αφήνουμε στις διαφωνίες...

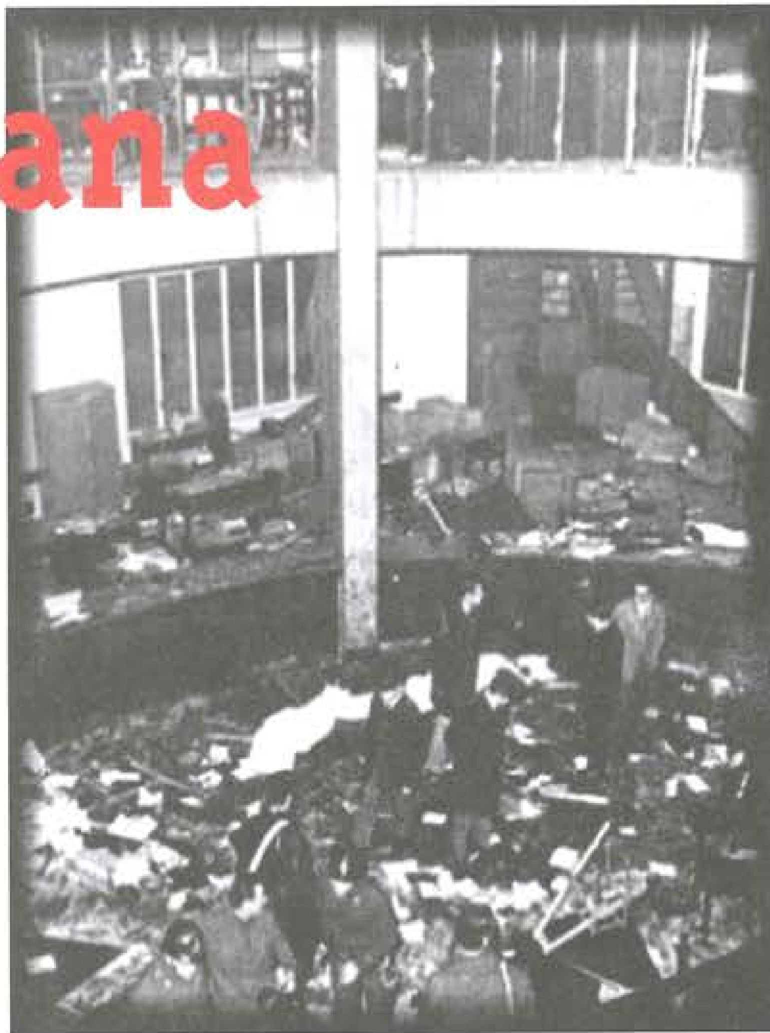
Κι άλλος ακροατής (από την αλβανία αυτός)

Το κατά πόσο υπάρχει ή δεν υπάρχει ρατσισμός στην ελλάδα, το βιώσαμε το βράδυ της 4/9. Αυτό αρκεί. Αρκεί.

αυτή η βόμβα έσκασε εναντίον του προλεταριάτου

Piazza Fontana

φασισμός και στρατηγική της έντασηςστην Ιταλία

Μιλάνο 12.12.69, Πλατεία Fontana, Εθνική Αγροτική Τράπεζα. "Ήταν περίπου 16:30...στο κεντρικό σαλόνι της Ε.Α.Τ. διεξάγονταν οι συνήθεις εργασίες όσων ασχολούνταν με τις αγροτικές οικονομικές διαδικασίες...όταν ακούστηκε ο τρομακτικός θόρυβος απ' την έκρηξη μιας βόμβας μεγάλης ισχύος... Στο εσωτερικό της τράπεζας εμφανίστηκε ένα φρικαλέο θέαμα -στο πάτωμα της αίθουσας, κατάκοιτα ανάμεσα σε μπάζα, άψυχα σώματα και ακρωτηριασμένα κορμιά. Δεκατέσσερις ήταν οι νεκροί (αυξήθηκαν σε δεκαέξι, μέχρι και στις 2.1.70 απ' τους βαριά τραυματισμένους). Στο εσωτερικό της Τράπεζας άλλοι 45 πελάτες, σοβαρά τραυματισμένοι..."

Το παραπάνω κείμενο αποτελεί απόσπασμα της έκθεσης του δικαστηρίου Καταντζάρο (23.2.79), το οποίο δέκα χρόνια μετά την έκρηξη, καταλόγισε την ευθύνη της ενέργειας (που αρχικά αποδόθηκε στους αναρχικούς G.Pinelli και P.Valpreda) στους πραγματικούς αυτουργούς, που δεν ήταν άλλοι απ' τους φασίστες της ακροδεξιάς οργάνωσης Ordine Nuovo. Ωστόσο η ενέργεια αυτή στην πλατεία Fontana δεν υπήρξε τυχαίο περιστατικό, ούτε εκτελέστηκε παρενθετικά στην ομαλότητα του ιταλικού πολιτικού σκηνικού.

Η δεκαετία του '70 υπήρξε εκρηκτική για την κοινωνία αυτή, με τη διαρκώς αυξανόμενη δυναμική του εργατικού κινήματος να δίνει το στίγμα μιας νέας περιόδου μαχητικών διεκδικήσεων ήδη απ' τα τέλη των 60's. Και ήταν μέσα στα πλαίσια της συνθήκης αυτής, που νέου τύπου (παρα)κρατικές λογικές άρχισαν ν' αναδύονται στο έδαφος της "αστυνομικής υπερβολής" εγκαινιάζοντας αυτό που (φτάνοντας μέχρι και στις μέρες μας) ονομάστηκε στρατηγική της έντασης. Η βομβιστική επίθεση στην πλατεία Fontana αποτελεί ίσως την πιο γνωστή από μια σειρά προβοκατόρικων ενεργειών που έδωσαν κατεύθυνση σ' αυτή τη συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα που (όπως θα δούμε) προωθήθηκε απ' την πρακτορική δομή "Επιχείρηση Gladio".

Η ύπαρξη της Gladio αποκαλύφθηκε τον Οκτώβρη του '90, όταν ο τότε Ιταλός πρωθυπουργός Τζ. Αντρεότι πιστοποίησε τη δράση της ενώπιον του υπουργικού συμβουλίου δίνοντας την περιγραφή μιας μυστικής δομής πληροφοριών και ασφάλειας που υπήρξε αναγκαία κατά την ψυχροπολεμική περίοδο. Αποκαλυπτικότερες ωστόσο υπήρξαν δηλώσεις αξιωματικών της συγκεκριμένης οργάνωσης σύμφωνα με τις οποίες η Gladio "ανάλογα με τις περιστάσεις ενίσχυε ή εμπόδιζε την τρομοκρατική δράση της άκρας δεξιάς" (Le Monde, 7/11/90) και βρισκόταν ανά πάσα στιγμή σε ετοιμότητα επίθεσης κατά αθώων πολιτών "ώστε να εξαναγκάσουν με τον τρόπο αυτό την κοινή γνώμη, να τρέξει στο κράτος ζητώντας περισσότερη ασφάλεια" (Guardian, 10/12/90).

Η επιχείρηση στην πλατεία Fontana ωστόσο δεν υπήρξε η πρώτη. Αντίθετα αποτέλεσε την κορύφωση σε μια σειρά βομβιστικών ενεργειών που (πάντα για την Ιταλία μιλώντας) εκδηλωνόταν (και για εκείνη την χρονιά, τουλάχιστον) με, κατά μέσο όρο, μια έκρηξη κάθε τρεις μέρες. Ταυτόχρονα (και παρά το γεγονός πως η πλειοψηφία των ενεργειών αυτών είχε σαν στόχους γραφεία της αριστεράς καθώς και συναγωγές) υπήρχαν πολλές των οποίων οι στόχοι (δημόσιοι χώροι/απλοί πολίτες) διατηρούσαν ασαφή την πολιτική ταυτότητα των βομβιστών. Χαρακτηριστικές ως προς αυτό υπήρξαν οι επιθέσεις στο μιλανέζικο εκθεσιακό κέντρο Fiera Campionaria (25.4.69) και στον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης την ίδια ακριβώς μέρα, αλλά και το μπαράζ επιθέσεων τη νύχτα μεταξύ 8 και 9 Αυγούστου, κατά την οποία σημειώθηκαν εφτά εκρήξεις σε εφτά διαφορετικές διαδρομές τρένων. Κάθε ένα απ' τα χτυπήματα αυτά αποδομένα αρχικά σε αναρχικούς ακτιβιστές, χρόνια αργότερα θα συνδεθούν με τους αληθινούς αυτουργούς, που δεν ήταν άλλοι απ' τους φασίστες της Ordine Nuovo, προδίδοντας με αυτό τον τρόπο την λογική των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών και του φασιστικού παρακράτους. Αποφασισμένοι δηλαδή να πραγματοποιήσουν μια σφαγή μέσα στον πληθυσμό, άνοιγαν το δρόμο με γενικές δοκιμές, προετοιμάζοντας την κοινή γνώμη μέσα απ' την απόδοση της ευθύνης στο πιο βολικό εχθρό (στην προκειμένη, σε τμήματα του αντιθεσμικού χώρου). Με την σειρά του, ο σκοπός της λογικής αυτής στόχευε καθαρά στον εσωτερικό εχθρό: στην υποχώρηση του ανταγωνισμού μέσα απ' την αύξηση της κρατικής ισχύος και την συνακόλουθη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας (ή αντίστροφα). Σε κείμενο που κυκλοφόρησε στα τέλη το '79, ο ιταλός καταστασιακός Τζ. Σανγκουινέτι, πραγματευόμενος το ζήτημα αναφέρει:

"...ο σκοπός είναι να πιστέψει ο πληθυσμός πως έχει τουλάχιστον έναν εχθρό από κοινού με αυτό [εvv. το κράτος] απ'τον οποίο το Κράτος τον προστατεύει φτάνει να μην αμφισβητείται από κανένα. Ο πληθυσμός που είναι γενικά εχθρικός προς την τρομοκρατία, πρέπει να συμφωνήσει πως τουλάχιστο σ' αυτό έχει ανάγκη το Κράτος, στο οποίο όμως μπορεί να εκχωρήσει τις πιο πλατιές εξουσίες, ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει με νεύρο το έργο της κοινής άμυνας μπροστά σε ένα εχθρό σκοτεινό, ύπουλο, με μια λέξη χιμαιρικό. Μπροστά σε μια τρομοκρατία που την παρουσιάζουν σαν το απόλυτο κακό...όλα τα άλλα κακά περνάνε σε δεύτερη μοίρα: ο αγώνας εναντίον της τρομοκρατίας συμπίπτει με το γενικό καλό."

Συνοδευόμενη από μια δεκαετία "τυφλών" χτυπημάτων, πραξικοπηματικών επιχειρήσεων και εντατικής πολιτικής αστάθειας, η σφαγή του Δεκέμβρη του '69 είναι σήμερα ικανή να διεκδικεί για τον εαυτό της τη βεβαιότητα πως προλόγισε την ανάδυση μιας ολοκληρωτικής πραγματικότητας στην οποία το Κράτος είχε, χωρίς αμφιβολία , το μονοπώλιο του Τρόμου. Καθιστώντας σαφή τον ρόλο φασιστών και λοιπών παρακρατικών στη διεξαγωγή αυτού του ανορθόδοξου πολέμου αλλά και διατηρώντας ασφαλή τα' αποτελέσματά της (υπέρ του Κράτους πάντα), η λογική της αποτελεί ακόμα και σήμερα την πιο σίγουρη οδό για τη προώθηση κάθε αυταρχικής προοπτικής . Κι αν είναι αλήθεια πως ο ταξικός ανταγωνισμός δεν είναι (προς το παρόν) τόσο οξυμένος όσο ήταν στην Ιταλία του '69 για να δέχεται απαντήσεις αντίστοιχης βιαιότητας, ακόμα πιο αληθινό είναι πως ούτε αυτός ο τελευταίος έχει εξαφανιστεί ούτε (πολύ περισσότερο) οι πολιτισμικές συλλογικότητες (βλέπε ισλαμική κοινότητα) που επιμένουν να "φυτρώνουν εκεί που δεν τις έσπειρε η καπιταλιστική κρίση, τα' αφεντικά και οι θεσμοί τους". Αν αναλογιστεί δε κανείς πως ούτε οι φασίστες έχουν εξαφανιστεί, (πόσο μάλλον οι κρατικές υπηρεσίες που τους αβαντάρουν) μπορεί εύκολα να κάνει την ιστορική αναγωγή της τότε συγκυρίας στα τυφλά χτυπήματα του σήμερα και ν' αναγνωρίσει σε αυτά τίποτα λιγότερο, απ' τη συνέχιση της αποτελεσματικότερης καθεστωτικής προβοκάτσιας απ' την έναρξη ήδη του ψυχρού πολέμου: την πρόκληση μαζικού, συντριπτικού ΦΟΒΟΥ που δεν μπορεί ν' αντιμετωπιστεί παρά μόνο μέσω της διαρκούς ταύτισης με το Κράτος. Και είναι μόνο η απαλλαγή απ' την εξάρτηση της εξουσίας που θα εκτοπίσει αυτό το φόβο, μόνο η απαλλαγή από κάθε φασιστικό εκβιασμό που θα τον εξαφανίσει.

οι Έλληνες

Η Ιταλική Gladio αποτελούσε τμήμα ενός ευρύτερου δικτύου πρακτόρων - προβοκατόρων που ονομαζόταν "Stay Behind" και διατηρούσε υπηρεσίες με αντίστοιχη δράση και στόχευση σε πολλά κράτη μέλη του ΝΑΤΟ. Συνεπώς η Gladio ανέπτυξε ισχυρούς δεσμούς και με το ελληνικό παράρτημα που ονομαζόταν "Κόκκινη Προβιά" και τα μέλη του οποίου στελέχωσαν τη χούντα των συνταγματαρχών. Ο βασικότερος σύνδεσμος των επαφών που πραγματοποίησε το ελληνικό καθεστώς τόσο με τις ιταλικές φασιστικές οργανώσεις (Ordine Nuovo, MSI κ.α) όσο και με τις ιταλικές μυστικές υπηρεσίες (SID), υπήρξε ο γνωστός ναζί φασίστας και πράκτορας Κώστας Πλεύρης, σήμερα μέλος του Καρατζαφερικού ΛΑΟΣ. Σε συνέντευξη που παραχώρησε ο ίδιος στο ιταλικό περιοδικό L' Europeo to 1976, παραδέχεται πως βρισκόταν σε επαφή με τους ιταλούς ομολόγους του ήδη από το '67, ενώ ταυτόχρονα πιστοποιεί την ύπαρξη στρατοπέδων εκπαίδευσης στην Κέρκυρα, δημιουργημένων από τους ίδιους.

Απ' τη μεριά τους, οι ιταλοί παραδέχονται πως είχαν εγκαταστήσει στην Ελλάδα Γραφείο Επικοινωνιών μέσω του οποίου έρχονταν σε επαφή με τους χουντικούς [δήλωση του R. Rauti, αρχηγού της Ordine Nuovo στα Νέα, 1975]. Έχει εξάλλου γίνει γνωστό πως κατά τις δεκαετίες του '60 και του '70 έφθαναν από την Ελλάδα στην Ιταλία φορτία όπλων, κάποια από τα οποία η Ordine Nuovo μετέφερε στη συνέχεια στην Κύπρο με τελικό παραλήπτη τους έλληνες φασίστες παρακρατικούς της ΕΟΚΑ Β' [Η αποκάλυψη των πληροφοριών περί Κύπρου έγινε από τον πράκτορα της ΝΑΤΟϊκής CIC, Carlo Digilio· αυτός, όντας ο βασικός μάρτυρας στη δίκη του 2001 για τη σφαγή στην Piazza Fontana, ομολόγησε πως υπήρξε ο κατασκευαστής των μηχανισμών που σκόρπισαν το θάνατο].

Αποκαλυπτική ωστόσο υπήρξε και η συνέντευξη που παραχώρησε ο Πλεύρης στο ιταλικό Panorama το 1975, από την οποία παραθέτουμε και τα ακόλουθα αποσπάσματα:

Panorama: *Οι φασίστες... ήλθαν σε εσάς να ζητήσουν χρήματα και όπλα για προσωπικό τους λογαριασμό, ή εκ μέρους του κόμματος, δηλαδή του MSI;*
Πλεύρης: Όταν κάποιοι πρεσβεύουν ταυτόσημες πολιτικές ιδέες και κοινό αγώνα για την επίτευξη των ίδιων σκοπών... τα επίσημα διαπιστευτήρια είναι άχρηστα. Σ' εμένα αρκούσε να ξέρω ότι βρισκόμουν απέναντι σε ανθρώπους με πολιτική αναγνώριση από τις χώρες απ' όπου προέρχονταν.

Panorama: *Οι συγκεκριμένες βιομηχανικές δραστηριότητες των μισίνων [ενν. των μελών του MSI] στήθηκαν με τη βοήθεια των συνταγματαρχών;* [Ο δημοσιογράφος αναφέρεται στις επιχειρήσεις που έστησαν οι ιταλοί φασίστες στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια της επταετίας σαν πηγές χρηματοδότησης]
Πλεύρης: Ας πούμε πως οι συνταγματάρχες δεν έκαναν τίποτα για να τις απαγορεύσουν, γιατί αν δεν τις επιθυμούσαν, θα ήταν πολύ εύκολο γι' αυτούς να τις κλείσουν μέσα σε μια μέρα.

Panorama: *Ποια είναι η γνώμη σας για τους ιταλούς φασίστες;*
Πλεύρης: Πρέπει να κάνουμε ένα διαχωρισμό. Στην Ιταλία υπάρχουν οι φασίστες κι υπάρχουν κι οι Μισίνοι. Όσον αφορά τους δεύτερους η θέση μου είναι ξεκάθαρη: Είναι γελοίοι. Έχουν μια ιδεολογία πολύ συγκεχυμένη, ενώ επιπλέον δεν έχουν στρατηγική και καλώς καθορισμένο πολιτικό πρόγραμμα...

Panorama: Αυτά τα λέτε τώρα, ή τα λέγατε και όταν συναντούσατε τους εκπροσώπους του MSI;
Πλεύρης: Όχι. Τα είπα το 1969 στο περιοδικό Borghese και η κυβέρνηση Παπαδόπουλου μου απαγόρευσε από εκείνη τη στιγμή να έχω επαφές με τους Μισίνους που έρχονταν στην Ελλάδα.

Panorama: *Ποιος σας αντικατέστησε τότε στις επαφές με τους Ιταλούς φασίστες;*
Πλεύρης: Απ' ευθείας η ΚΥΠ (...) Η ΚΥΠ δημιούργησε ένα ειδικό τμήμα το οποίο εφοδίαζε με οικονομικά μέσα και ανθρώπους που γνώριζαν την ιταλική κατάσταση. Κατόπιν μεταμφίεσαν το τμήμα αυτό με την αθώα πρόσοψη μιας σχολής οδηγών στο κέντρο της Αθήνας. Τέλος, το τμήμα προσέλαβε απ' ευθείας 10 Ιταλούς πράκτορες επιλεγμένους από τις γραμμές των φασιστών. Ο συνολικός κατάλογος αυτών των πρακτόρων βρίσκεται στην κατοχή μου.

Panorama: Ποιοι ήταν;
Πλεύρης: Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι ένας από αυτούς είναι φυλακισμένος στην Ιταλία, επειδή είναι αναμεμειγμένος στη σφαγή της Piazza Fontana.

Panorama: Πρόκειται για τον Guido Giannettini;
Πλεύρης: Είπα ήδη πολλά.

το λουλούδι

Intervistato per la prima volta
Primula nera dei colonnelli
E Plevris: il suo nome è affiorato nell'inchiesta su piazza Fontana

Ο Πλεύρης πρωτοσέλιδο στην Corriere della Sera, 21/11/1972. Το πρωτοσέλιδο λέει:
"Συνέντευξη για πρώτη φορά. Το μαύρο λουλούδι των συνταγματαρχών είναι ο Πλεύρης. Το όνομά του αναδύθηκε κατά τη διάρκεια της έρευνας για την Piazza Fontana"
Στη συνέντευξη ο Πλεύρης, ήδη πράκτορας της ΚΥΠ και αρχιτέλεχος της χούντας, αναλύει την αναγκαιότητα εγκαθίδρυσης φασιστικών καθεστώτων παντού.

η μήνυση

Avanti!
Plevris appoggiò l'eversione fascista
L'ideologo del gruppo « 4 agosto » è uscito con le ossa rotte dalla querela impudentemente sporta contro il nostro giornale

Ο Πλεύρης πρωτοσέλιδο στην Avanti, 16/3/1974 μετά από δικαστική απόφαση που αφορούσε μήνυση που κατέθεσε ο Πλεύρης εναντίον της εφημερίδας για συκοφαντία. Το πρωτοσέλιδο λέει:
"Επιβεβαιώθηκαν απόλυτα οι αποκαλύψεις της εφημερίδας μας για τις ύποπτες δολοπλοκίες που εξύφαινε στην Ιταλία ο ναζιστοφασίστας Κώστας Πλεύρης.
...πήγε πολλές φορές στην Ιταλία και είχε επαφές με Έλληνες φασίστες που διαμένουν στη χώρα μας.
...ένας φωτογράφος κατέθεσε στο δικαστήριο: Ο Κώστας Πλεύρης ήταν στο Μιλάνο λίγο πριν από τη σφαγή της Piazza Fontana, στις 12 Δεκεμβρη 1969".

ο θάνατος

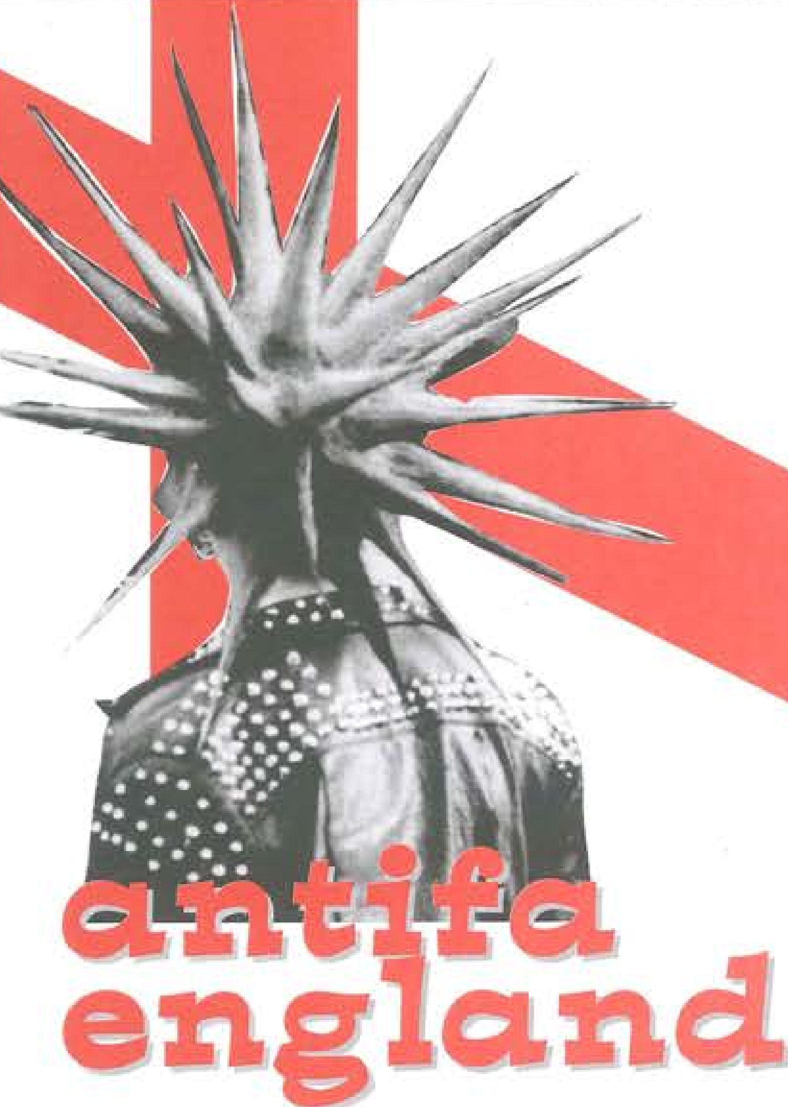
Ο Ντάριο Φο, συγγραφέας του θεατρικού "Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού". Στα αριστερά του η γυναίκα του Franca Rame που απήχθη και βιάστηκε από φασίστες στις 9/3/1973. Σύμφωνα με τη δικαστική έρευνα που ακολούθησε, οι εν λόγω φασίστες "ταξίδευαν συχνά στην Αθήνα για να συνεργαστούν με την 4η Αυγούστου του Κώστα Πλεύρη, υποκινήθηκαν σε αυτή την ενέργεια από αξιωματικούς της μεραρχίας Pastrengo των καραμπινιέρων".
Ο "τυχαίος θάνατος" αναφέρεται στη μοίρα ενός από τους αναρχικούς που αρχικά κατηγορήθηκαν για τη σφαγή της Piazza Fontana. Οι μπάτσοι τον πέταξαν από το παράθυρο...

Βιο

ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

Φασίστας, πράκτορας, tv persona, πολιτικός, εκπαιδευτικός και άνθρωπος των γραμμάτων, το λουλούδι που λέγεται Κώστας Πλεύρης ακολουθεί το ελληνικό κράτος στα πάνω του και τα κάτω του από τα νηπιακά του χρόνια. Ελπίζουμε να επανέλθουμε με εκτενέστερη αναφορά.
Για τη συγγραφή του παρόντος κειμένου χρησιμοποιήθηκε το βιβλίο των Νίκου Κλειτσίκα και Andrea Speranzoni, Φαινόμενα τρομοκρατίας.

antifa england

Με μάτια τρίτων

Μα ήταν προφανές ότι όλοι αυτοί οι κουκουλωμένοι ήταν μεγαλόσωμοι και γυμνασμένοι (!!!). Δεν υπάρχουν τέτοιες φιγούρες σε καμία αναρχική ή σοσιαλιστική ομάδα...
Φασιστικό έντυπο μετά από επίθεση

Μια ομάδα της άκρας αριστεράς...
Donald Macintyre, "μαχώμενος δημοσιογράφος"

Και να που άλλος ένας από αυτούς μπαίνει στη θορυβώδη αίθουσα της ομιλίας: αυτός ο άνθρωπος, πιθανότατα τρόφιμος ασύλου που ψάχνει άσυλο (!!!) φοράει δερμάτινο με καρφιά κι έχει κουρευτεί σε στυλ Μοϊκανού. Τα μαλλιά του είναι σηκωμένα με ζελέ και σχηματίζουν μυτερά κάθετα καρφιά βαμμένα ροζ και πορτοκαλί...
David Irving, διανοούμενος φασίστας που του χαλάσανε την ομιλία (δες και τί λέει ο στόχος, σελ. 14)

Τρεις συλλήψεις μετά από επίθεση στο κοινωνικό κέντρο κατά την καταμέτρηση ψήφων για τις δημοτικές εκλογές. Περίπου εικοσιπέντε άτομα, προφανώς υπό την επήρρεια αλκοόλ, εισήλθαν στο κτίριο με τη βία...
Τοπική εφημερίδα του Dagenham

Μια ομάδα οπαδών της Charlton...
Η οργάνωση Searchlight

not one step back
Antifa Newsletter
Winter 2005
www.antifa.org.uk
who are antifa?
anti-fascist news

Το έντυπο που ήρθε απ' έξω. Διακρίνεται βανδαλισμένο αυτοκίνητο ναζιστή

Ξέρουμε κάποιους που ταξίδεψαν πρόσφατα στην Αγγλία και επέστρεψαν με άφθονο κινηματικό υλικό. Απ' όλ' αυτά που έφεραν, ξεχωρίσαμε το μικρό έντυπο "not one step back" [ούτε βήμα πίσω], που εκδίδεται από μια βρετανική αντιφασιστική πρωτοβουλία. Με τα δικά τους λόγια:

Το antifa είναι μια κολεκτίβα μαχόμενων αντιφασιστών, αφοσιωμένων στη μάχη με τον φασισμό τόσο στην αγγλία όσο και στο εξωτερικό. Αποτελούμε ένα δίκτυο οργανώσεων και ατόμων που αντιλαμβάνονται τον αντιφασισμό σαν οργανικό τμήμα της πάλης των τάξεων καθώς, έπειτα από δεκαετίες χειμέριας νάρκης, για άλλη μια φορά σήμερα η άκρα δεξιά αποτελεί σημαντική απειλή. Η πρωτοβουλία antifa προέρχεται από μέλη της Anarchist Federation, της Class War Federation, καθώς και της ομάδας No Platform. Είμαστε ανοιχτοί σε συνεργασίες με οποιονδήποτε αντιμετωπίζει σοβαρά τον αντιφασισμό, αλλά δεν συνεργαζόμαστε με οποιονδήποτε έχει σχέσεις με το κράτος... [Who are antifa?, από το Not One Step Back, Χειμώνας 2005]

Όπως θα καταλάβατε, παρόλο που εμείς δεν τους ξέρουμε, και παρόλο που οι διαφορές μας μπορεί και να είναι τεράστιες, κι αυτοί έχουν επιλέξει το όνομα antifa. Κατά τη γνώμη μας, αυτό δεν είναι τυχαίο. Ο φασισμός γνωρίζει άνθηση διεθνώς, τόσο σε κοινωνικό επίπεδο, όσο και στο επίπεδο των γραφικών γλόμπων. Και καθώς αυτή η άνθηση εξελίσσεται, όλο και περισσότεροι νιώθουν την ανάγκη να οργανωθούν απέναντι στον φασισμό. Μετά από αυτή τη δύσκολη απόφαση, το όνομα είναι εύκολο: Οι επιτυχίες των γερμανών αντιφασιστών βάζουν σε πολλούς (μεταξύ των οποίων κι εμείς και οι Άγγλοι σύντροφοι) την ιδέα να υιοθετήσουν το όνομα antifa.

Εν πάσει περιπτώσει, δίχως να ξέρουμε τους βρετανούς συνώνυμους, με τα μειονεκτήματα της απόστασης και της ελλειπούς πληροφόρησης, αποφασίσαμε παρόλ' αυτά να περιηγηθούμε σε κάποια από τα πεπραγμένα τους. Η "συνέντευξη" προέρχεται από μέλος του antifa. Το "με μάτια τρίτων" είναι αποσπάσματα που αναφέρονται στη δράση του antifa. Τέλος οι "κανόνες εμπλοκής" είναι ό,τι λέει ο τίτλος. Και τα τρία προέρχονται από το έντυπο της πρώτης φωτογραφίας. Αν ενδιαφέρεται κανείς να δει κι άλλα, μπορεί να πάει στο www.antifa.org.uk.

Κατά τα άλλα έχουν πέσει στα χέρια μας και κάτι αντιφασιστικές μπροσούρες από Αγγλία. Θα δούμε τί θα τις κάνουμε...

Συνέντευξη

Ερ: *Το antifa εστιάζει αποκλειστικά στους ακροδεξιούς βρετανούς εθνικιστές;*
Απ: Όχι. Η ακροδεξιά ιδεολογία και πολιτική μπορεί να βρει πάτημα σε κάθε κοινότητα, ανεξάρτητα απ' το αν είναι λευκή, μαύρη, χριστιανική, μουσουλμανική ή ο,τιδήποτε άλλο. Και σε κάθε περίπτωση είναι το ίδιο αηδιαστική. Αρνούμαστε να νουθετήσουμε τις συγκεκριμένες κοινότητες, άρα αρνούμαστε να φερθούμε στους εν λόγω μαλάκες σαν να ήταν κάτι άλλο από εχθροί της εργατικής τάξης. Είτε λευκοί είτε μουσουλμάνοι, οι εργάτες έχουν κοινούς εχθρούς. Και οι ομάδες σαν το BNP [British National Party] ή το Al Muhajaroun, έχουν ένα και μόνο στόχο: να ξεχάσουμε τους εχθρούς μας και να στραφούμε ο ένας εναντίον του άλλου.

Ερ: *Τί γνώμη έχετε για το κίνημα του πολυπολιτισμού και την κρατική του επιχορήγηση;*
Απ: Κατά βάση μεγάλη απάτη. Και γαμώ τους τρόπους να κάνεις ότι παίρνεις στα σοβαρά τον αντιρατσισμό παραμένοντας ταυτόχρονα στο συμβολικό επίπεδο. Το κράτος διοργανώνει "μήνα μαύρης ιστορίας", κι εν τω μεταξύ, αν είσαι μαύρος, υπάρχουν πέντε φορές μεγαλύτερες πιθανότητες να σε μαζέψουν οι μπάτσοι για εξακρίβωση απ' ό,τι αν είσαι λευκός. Για να μην πούμε για κάτι κρατικές ιδέες όπως η παροχή προνομίων στις μειονότητες! Ο στόχος τέτοιων ιδεών είναι η διαίρεση της εργατικής τάξης και η μόνη επιτυχία των εν λόγω πολιτικών είναι να ρίχνουν νερό στο μύλο των φασιστών.

Ερ: *Ποια είναι η προσέγγισή σας στον αντιφασισμό;*
Απ: Λοιπόν, κατ' αρχήν δεν έχουμε καμία σχέση με κινήσεις όπως το Unite Against Fascism και το Searchlight. Απορρίπτουμε το Searchlight γιατί συνεργάζονται με την αστυνομία. Αλλά, όπως ξέρει κι ο τελευταίος ηλίθιος, η αστυνομία ποτέ δε δίνει κάτι τζάμπα, πάντοτε ζητάει αντάλλαγμα -κι αυτό ισχύει για όλους όσοι συνεργάζονται μαζί της, είτε πρόκειται για δεξιούς είτε για αριστερούς. Η προσέγγιση της UAF από την άλλη, είναι περισσότερο δελεαστική· μπορεί να την πατήσεις χωρίς να το καταλάβεις. Όμως, η ιδέα της καθολικής συστράτευσης ενάντια στο φασισμό, μπορεί στα χαρτιά να φαίνεται καλή, στην πράξη όμως τρώει τα μούτρα της. Οι τύποι επιμένουν να συνεργάζονται με τους εργατικούς και τους συντηρητικούς! Μ' εκείνους δηλαδή που συντηρούν την κατάσταση που τρέφει το BNP! Για εμάς είναι σαφές ότι τα κοινοβουλευτικά κόμματα είναι μέρος του προβλήματος, συνεπώς είναι αδύνατον να αποτελέσουν μέρος της λύσης. Εμείς πολεμάμε το φασισμό από ταξική σκοπιά: ο φασισμός είναι εναντίον της εργατικής τάξης, οποιοδήποτε κι

Κανόνες εμπλοκής

Οι τακτικές μας και οι οργανωτικοί μας κανόνες είναι προϊόν μακρόχρονης πείρας. Πιστεύουμε πως η αποτελεσματική δράση έχει ένα προαπαιτούμενο, κι αυτό είναι η ύπαρξη συγκεκριμένων κανόνων εμπλοκής. Θεωρούμε πως η πειθαρχία βρίσκεται στη βάση κάθε αντιφασιστικού εγχειρήματος. Σε τελική ανάλυση, η αυτοπειθαρχία και η συλλογική πειθαρχία είναι που μας επιτρέπουν να βγαίνουμε κερδισμένοι. Άρα απαιτούμε από όλους να φτάνουν στον τόπο της συνάντησης με ακρίβεια. Αν αργοπορήσεις, εκθέτεις σε κίνδυνο τους αντιφασίστες που ήρθαν στην ώρα τους. Αν δεν μπορείς να φτάσεις στην ώρα σου, επικοινώνησε με τον συντονιστή, και αν είναι δυνατόν κανόνισε εναλλακτική συνάντηση.

Χρησιμοποιούμε μια δομή που βασίζεται σε συντονιστές. Ο βασικός συντονιστής επιλέγεται κάθε φορά με βάση τη γνώση της περιοχής και την προηγούμενη εμπειρία. Όταν συμμετέχουμε σε μια δράση, τα άτομα παραχωρούν προς στιγμήν την αυτονομία τους στο συντονιστή προκειμένου να επιτύχουμε τους κοινούς μας στόχους. Μπορούμε να διαφωνήσουμε και να καταγγείλουμε τις αποφάσεις του όταν όλα έχουν τελειώσει, αλλά η εμπειρία μας λέει ότι εκεί που πέφτει ξύλο δεν είναι ώρα για ανοιχτή συνέλευση!

Μη μιλάς για τις δράσεις στο τηλέφωνο ή με e-mail. Αν το κάνεις, μην εκπλαγείς καθόλου αν μόλις φτάσεις στο "μυστικό" σημείο συνάντησης, σε χαιρετήσουν οι μπάτσοι!

Αλλά το βασικότερο απ' όλα είναι να διαθέτεις τον κοινό νου και να τον εμπιστεύεσαι. Μη μιλάς σε κανέναν για οποιαδήποτε δράση συμμετέχεις εκτός αν είναι απαραίτητο να ξέρει, και ποτέ μην καυχιέσαι, ακόμη κι όταν όλα έχουν τελειώσει.

Μην παραδίδετε τις μαλακίες του BNP: Καμπάνια που απευθύνεται στους βρετανούς ταχυδρόμους

αν είναι το χρώμα της. Ο μόνος τρόπος να πολεμήσουμε το φασισμό είναι να ενωθούμε ως τάξη και να πολεμήσουμε όχι μόνο τους φασίστες, αλλά και το έδαφος στο οποίο ριζώνουν.

Ερ: *Ποιοι είναι οι αποτελεσματικότεροι τρόποι να αντιπαρατεθεί κανείς στο φασισμό και τις αιτίες του;*

Απ: Μου φαίνεται πως πρόκειται για μια διαδικασία με τρεις κατευθύνσεις. Κατά πρώτον, η ιδεολογική κατεύθυνση. Να βγούμε στο δρόμο και να παλέψουμε "για τις καρδιές και τα μυαλά". Εδώ βάλε ό,τι θες, από προκηρύξεις μέχρι αντιφασιστικές συναυλίες, μέχρι άρθρα σε ποδοσφαιρικά fanzine. Τα πάντα μπορεί να συνεισφέρουν στην οικοδόμηση μιας αντιφασιστικής κουλτούρας. Βέβαια, οι αντιδράσεις στους εργασιακούς χώρους και στις γειτονιές παραμένουν οι σημαντικότερες. Όπως για παράδειγμα όταν οι ταχυδρόμοι αρνήθηκαν να μοιράσουν προεκλογικά φυλλάδια του BNP -οι φασίστες πάγωσαν! Κάτι τέτοια τους δυσκολεύουν αφάνταστα. Κατά δεύτερον, έχουμε τη φυσική αντιπαράθεση. Τώρα τελευταία βέβαια, το BNP έχει φορέσει κουστούμια, αλλά όλοι ξέρουμε τί σούρνεται από πίσω. Ο φασισμός πάντα βασιζόταν στη βία. Μόλις λοιπόν οι φασίστες νιώσουν αρκετά δυνατοί, θα αρχίσουν τις επιθέσεις σε πολιτικούς αντιπάλους, σε gay και σε μειονότητες. Δε χρειάζεται να περιμένουμε αυτή τη στιγμή, ξέρουμε πολύ καλά που οδηγεί ο φασισμός αν αφεθεί ελεύθερος. Τέλος, χρειάζεται η οικοδόμηση μιας εναλλακτικής προοπτικής. Σήμερα, πολλοί λευκοί της εργατικής τάξης νιώθουν εξαπατημένοι, κι έχουν απόλυτο δίκιο. Αλλά αν εμείς, ως εργατική τάξη δεν μπορούμε να οργανωθούμε για να βελτιώσουμε τη ζωή μας, δεν υπάρχει αμφιβολία πως αργά ή γρήγορα θα βρεθεί κάποιο κόμμα που θα ισχυριστεί πως μπορεί να το κάνει για λογαριασμό μας. Για την ώρα, αυτό κάνει το BNP. Αλλά αν οι άνθρωποι πάρουν στα χέρια τους τις ζωές τους, δεν θα χρειάζονται πλέον τις υποσχέσεις κανενός ακροδεξιού. Αυτό δε σημαίνει πως πρέπει να φτιάξουμε κόμμα! Χρειάζεται όμως να οικοδομήσουμε τη μεταξύ μας αλληλεγγύη, είτε λευκοί είτε μαύροι, είτε βρετανοί, είτε γεννημένοι στο εξωτερικό. Είμαστε όλοι εργάτες· αυτό είναι που μετράει.

Photos
διαδήλωση περιστέρι 25/2

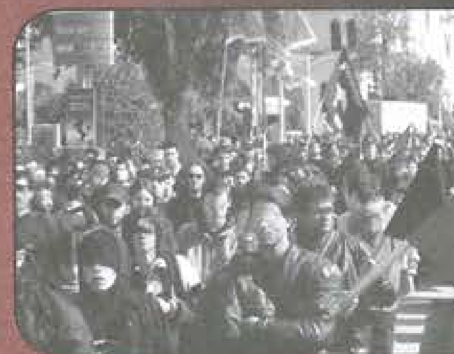
Το μουσικό τμήμα στήνει τη μικροφωνική στην προσυγκέντρωση.

Μοναδική ευκαιρία να ανέβεις τα σκαλιά εκκλησίας τυλιγμένη με τη σημαία gay pride. Επιπλέον, σε φοβάται κι ο παπάς...

Φίλαθλοι του Ατρόμητου Περιστερίου ήρθαν να απαιτήσουν την κάθαρση του χώρου του ποδοσφαίρου (από τους ναζήδες)

Η πορεία στο δρόμο

Εκεί που δεν είχε τοίχους την πλήρωσαν τα λεωφορεία

Τέλος της διαδήλωσης. Μαζεύουμε τα εργαλεία κι αράζουμε στα γρασίδια

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΟΥΦΑΛΕΣ Ε
ΠΟΤΕ ΔΕ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΤΕ Ν

ΔΙΑΔΗΛ

Σίγουρα ο δρόμος δεν είναι μόνο οι διαδηλώσεις. Ο δρόμος είναι και οι αφισοκολλήσεις, και τα συνθήματα στους τοίχους βράδυ με φάρους μπάτσικων για φωτισμό, και τα αυτοκόλλητα ένα γύρω στη γειτονιά, και το ξύλο, και τα κυνηγητά, και οι μαρκαδόροι στα καρτοτηλέφωνα· ο δρόμος με λίγα λόγια είναι όλες αυτές οι διαδικασίες και οι πρακτικές που χρόνια τώρα κρατάνε αυτή την πόλη καθαρή από τα φασιστικά συνθήματα. Εξίσου σίγουρα, ο δρόμος δεν είναι μόνο η πολιτική προπαγάνδα. Ο δρόμος είναι και η καθημερινότητα, είναι μπύρες σε παγκάκια με γλυκό καιρό και τα μάτια ανοιχτά, είναι βραδυνά κατουρήματα σε εκκλησίες και ποδοσφαιρικά ματς που κανονίζονται αναπάντεχα πάνω σε πλάκες πεζοδρομίου, είναι το σκάκι που στήνουν οι Ρώσοι μετανάστες στα Πατήσια, τα σκαλοπάτια των πολυκατοικιών που φιλοξενούν εξωσχολικά φλερτ, οι τζάμπα συναυλίες, οι γκραφιτάδες, οι μικροπωλητές και οι λαϊκές αγορές· με λίγα λόγια ο δρόμος είναι οι κοινωνικές σχέσεις που αποτελούν αυτή την κοινωνία όπως εκφράζονται στο δημόσιο πεδίο.

Τα τελευταία χρόνια, ο δρόμος ακολούθησε την πορεία αυτής της κοινωνίας. Οι έλληνες εγκατέλειψαν στη συντριπτική τους πλειοψηφία το δημόσιο χώρο, κατέφυγαν στην ασφάλεια και τη βαρεμάρα του λίβινγκ ρουμ, επέλεξαν τα σίγουρα και σταθερά νοήματα της τηλεόρασης από την αβεβαιότητα των ανοιχτών χώρων. Κοντολογίς, έχτισαν την όποια ταξική τους άνοδο στις πλάτες των μεταναστών, κι έπειτα τη μετέφρασαν σε συσκευές που θα τους κλείσουν σπίτι τους. Χάρηκαν με τη νέα ταξική τους θέση· και δίχως να τελειώσει η χαρά, αγόρασαν βαρεμάρα με τη σέσουλα, ψυχασθένειες με την οκά και ασφάλεια με τη διμοιρία.

Σήμερα στην Αθήνα και πιθανότατα σε ολόκληρη την Ελλάδα, όλη η ζωντάνια του δημόσιου χώρου πηγάζει από τους μετανάστες της πρώτης και κυρίως της δεύτερης γενιάς, καθώς κι από μυστήρια, αισχρά μειοψηφικά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας. Αυτοί είναι που γεμίζουν τους δρόμους και τις πλατείες τις μη εργάσιμες ώρες. Αυτοί είναι που φωνάζουν και πίνουν μπύρες στα πεζοδρόμια. Αυτοί είναι που φλερτάρουν στους δρόμους μετά το σχολείο. Αυτοί είναι που λερώνουν τους τοίχους. Αλλά δεν είναι μόνοι τους. Οι μπάτσοι, εξελιγμένοι και εκπαιδευμένοι ως υπάλληλοι και ως μηχανισμός, τους ακολουθούν κατά πόδας. Ο ρατσισμός ως κοινωνική συνθήκη ανθεί παντού γύρω τους. Η συνολική εικόνα δεν ψεύδεται: Τα αφεντικά περιμένουν στη γωνία.

Για τον αντιφασισμό, ο δρόμος αποτελεί και πάντα αποτελούσε το κεντρικό διακύβευμα. Το φασιστικό φαινόμενο -η βίαιη ιεράρχηση των ανθρώπινων ζωών σε ανώτερες και κατώτερες- είναι μια διαδικασία απτή, υλική, καθημερινή. Είναι οι μπάτσοι και οι απελάσεις τους, Είναι οι μικροαστοί και οι ταμπέλες τους "η πόρτα να κλείνει μετά τις 22:00". Είναι λόγια, βλέμματα και στάσεις του σώματος. Είναι η ησυχία η τάξη και η ασφάλεια που πρέπει να περικλείει την εργασία και την κατανάλωση. Αν λοιπόν ο αντιφασι-

WHAT R U DOING HERE?

Είμαι σε μια γυναικεία ομάδα και δε νομίζω ότι το ζήτημα είναι άσχετο με αυτά που τρώμε στη μάπα κάθε μέρα ως γυναίκες. Αυτή είναι μια κοινωνία κολλημένη με τις φασιστικές πυραμίδες. Πάνω πάνω ο άντρας, από κάτω η γυναίκα, από κάτω οι ομοφυλόφιλοι, από κάτω οι μετανάστες. Μετά αρχίζουν οι συνδυασμοί. Άμα είσαι εργάτης παίρνεις φύλλα πορείας για τα κάτω στρώματα της πυραμίδας, άμα είσαι εργάτρια μετανάστρια και λεσβία τρως μούτζα απ' τη ζωή, τα γνωστά... Κι εσείς όμως ρε παιδιά, δε δίνετε και πολύ σημασία στις γυναίκες. Θα έπρεπε να λέτε και κάτι παραπάνω...

Στο σχολείο μου δεν έχει φασίστες, μόνο έναν που -άκου να δεις- είναι και Εβραίος! Καλά, έχει την πλάκα του, αλλά ο τύπος για τη μαλακία που τον δέρνει είναι πολύ εύστοχος: Πρώτον λέει ότι γουστάρει Σαρόν και δεύτερον όταν ακούει για το Βενιζέλο και το ιδιώνυμο, λέει τι καλά που ξηγήθηκε ο Βενιζέλος. Δηλαδή είναι σαρονικός βενιζελικός με τη βούλα! Οι υπόλοιποι του λέγαμε να πάει στη χρυσή αυγή να γραφτεί μέλος, αλλά διαλύθηκε κι αυτή και δεν πρόλαβε...

Οι γαμημένοι οι μπάτσοι δεν σε αφήνουν σε χλωρό κλαρί! Με τα σκέιτ πρόβλημα, με τα σπρέι πρόβλημα, με τα παγκάκια πρόβλημα, με τους αλβανούς πρόβλημα! Παντού προβληματίζονται οι γαμημένοι οι μπάτσοι, και τι κάνεις εδώ, και πού μένεις, και πού είναι η ταυτότητα και από πού είναι ο πατέρας σου, α, συντοπίτες! φύγε... Άμα είσαι έλληνας καλά, άμα είσαι ξένος τη γάμησες...

Λοιπόν, αυτή είναι η σημαία των ομοφυλόφιλων. Γουστάρεις; Κατά τα άλλα, μου την έχει βαρέσει ο πατέρας μου ο άντρακλας πατερφαμίλιας, η μάνα μου η βλαμμένη, αυτοί που με στραβοκοιτάνε... Τα βράδια πάω και γράφω "έχω το κουσούρι" με σπρέι! Μεγάλη επιτυχία, ειδικά για εκκλησίες πριν την κυριακάτικη λειτουργία!

Κοίτα, εγώ μπερδεύτηκα και ήρθα και το προηγούμενο Σάββατο, και κουβάλαγα και τον πιτσιρικά· φυσικά δεν ήρθε κανένας, παλιομαλάκες!

Φασίστες κουφάλες, εδώ είναι Περιστέρι
ποτέ δεν θα μπορέσετε να υψώσετε το χέρι!

...ΙΩ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
...Ι ΥΨΩΣΕΤΕ ΤΟ ΧΕΡΙ

...ΣΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 25/2

...σμός είναι το σπάσιμο της κανονικότητας και της τάξης της, αν ο αντιφασισμός είναι η ανατίμηση των ζωών μας, τότε ο αντιφασισμός είναι μια διαδικασία του δρόμου. Στο δρόμο θα ζυγιαστεί, στο δρόμο θα δείξει τις δυνάμεις και τις αδυναμίες του, στο δρόμο θα κερδίσει και θα χάσει.

Κατά τη γνώμη μας αυτή η μάχη μαίνεται είτε θέλει κανείς να την αντιληφθεί είτε όχι. Και μαίνεται με έναν εχθρό εξ ορισμού οργανωμένο, έναν εχθρό που εξ ορισμού κατεβαίνει στο πεδίο της μάχης βάσει σχεδίου. Σε αυτή τη μάχη, η μεριά του αντιφασισμού είναι -όπως ήταν πάντα- πολυπρόσωπη, ζωντανή, με χιλιάδες διεξόδους και χιλιάδες τρόπους δράσης. Οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις θα περιλαμβάνουν πάντα μια πληθώρα υποκειμένων: Γυναίκες κι εργάτες, μετανάστες και περιθωριακοί, μαθητές και φοιτητές αποτελούν τα χίλια πρόσωπα του αντιφασισμού. Όποτε όλοι αυτοί βρίσκονται μεταξύ τους στο δρόμο, ξέρουν ότι κάνουν ένα βήμα για την οικοδόμηση της μεταξύ τους εμπιστοσύνης, αλλά κι ένα βήμα διεκδίκησης του δημόσιου χώρου από τις νεκρότροπες λογικές του εμπορεύματος, της μισθωτής σχέσης, της ελληνικής οικογένειας, της θρησκείας, του ρατσισμού.

Το πόσο βίαιη, πόσο δημιουργική, πόσο σημαντική θα είναι αυτή η διεκδίκηση παραμένει ανοιχτό ζήτημα. Όπως και να 'χει, στις 25 του Φλεβάρη, οι antifa πυρήνες από τις δυτικές γειτονιές οργάνωσαν διαδήλωση.

Ήταν μοναχά η πρώτη τους.

ΕΞΤΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΝΥΞΗ

Το Περιστέρι έχει μόνο τρεις συγκεκριμένες εισόδους, κι αυτές από γέφυρες. Λένε ότι αυτό συμβαίνει λόγω Κηφισού, αλλά εμείς ξέρουμε ότι αυτό συμβαίνει γιατί το Περιστέρι ξεκίνησε τη ζωή του ως γκέτο για τους πρόσφυγες το 1922. Πρόσβαση ασφυκτικά περιορισμένη: η βασική κρατική συνταγή σχεδιασμού γκέτο -σε περίπτωση ταραχών γκρεμίζεις τις γέφυρες και είσαι ωραίος.

Εν πάσει πειριπτώσει, σε μια από τις εισόδους (της Παναγή Τσαλδάρη), γράφεται συχνά ένα σύνθημα εμπνευσμένο από μια σχετικά πρόσφατη προεκλογική εκστρατεία κάποιου άρχοντα της τοπικής αυτοδιοίκησης· και πάει ως εξής:

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΠΟΛΗ ΚΑΘΑΡΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΟΨΥΧΟΥΣ.

Αυτό το σύνθημα έχει μια βάση. Που θα την εξηγήσουμε άλλη φορά...

graffiti
περιστέρι 25/2

Στο τέλος της διαδήλωσης ο κόσμος δεν έφυγε. Η μικροφωνική ξανάπιασε δουλειά, οι μπάτσοι κάθησαν παράμερα και οι ειδικοί περιλάβανε τα plexiglass που μαντρώνουν τους μαθητές του πρώτου δημοτικού.

WHAT R U DOING HERE?

Δουλεύω ταξιτζής και το τι ακούνε τ' αυτιά μου δε λέγεται! Οι Πακισταναί γαμιούνται, οι αλβανοί γαμιούνται, οι τραβεστί γαμιούνται, όλοι γαμιούνται. Με βλέπουνε και ταξιτζή και λένε "δεξιός θα 'ναι, κάτσε να του πω ό,τι μαλακία μου 'ρθει"... Καλά, μ' αυτά που τους απαντάω είναι θαύμα που δεν έχω παίξει ξύλο ακόμα. Πάντως τις προάλλες έναν τον κατέβασα κάτω! Πήγαινε Μαρούσι και τον άφησα στην εθνική να κάνει ωτοστόπ στις νταλίκες!

Παρότι αλβανός, είχα κατέβει με τους πανηγυρισμούς της εθνικής ελλάδας να πανηγυρίσω κι εγώ τότε που πήρε το κύπελλο. Είχα πάρει και σημαία. Αλλά αρχίσανε και φωνάζανε το "δε θα γίνεις έλληνας ποτέ"... Και την έκανα. Καλά, άμα είχαμε σκοτώσει εμείς κανέναν, τί θα 'χε γίνει;

Εγώ μένω κοντά και άκουσα τη μουσική και ήρθα. Αφού εδώ είναι Περιστέρι ρε φίλε!

Άμα δεν είχαμε κάνει την αντιναζί κερκίδα, θα μας είχανε πρήξει οι σκατόφατσες. Αργήσανε βέβαια, κάνανε ένα μήνα να έρθουν, αλλά στο τέλος μας κουβαλήθηκαν κι είχαν μαζί τους κι ένα πανώ με τη σημαία... Ε, τη μέρα που ήρθανε με το πανώ τους, κάποιοι τους το βούτηξαν και δεν το ξαναδάνε...

Στο δικό μου το σχολείο έχουνε κάνει μια συμμορίούλα και στο διάλειμμα ψάχνονται. Έχει το σχολείο κάτι κοπέλες μαύρες και τους τη λένε όποτε τις δουν. Βρίσκονται έξω με άλλους και πουλάνε τσαμπουκά... Τις προάλλες πλακωθήκαμε στις μπουνιές... Ναι ρε φίλε, κι εμείς δεν είμαστε λίγοι!

Στη βραδυνή μου δουλειά (δουλεύω ντελίβερι) το αφεντικό προσλαμβάνει ξένους και τους πληρώνει δυόμισι ευρώ την ώρα. Καλά, αυτή τη βλακεία ότι "οι ξένοι ρίχνουν τα μεροκάματα" δεν την καταλαβαίνω καθόλου. Δηλαδή άμα ο άλλος σε πληρώνει δυόμισι ευρώ επειδή πεινάς, φταις εσύ που τα παίρνεις; Κι άμα δεν τα πάρεις, ποιος θα σε ταΐσει; Οι φασίστες; Τα αφεντικά ρίχνουν τα μεροκάματα! Τα αφεντικά και ο ρατσισμός μας!

Ξέρω κάποια που γουστάρει έναν Αλβανό και δεν το λέει στις άλλες γιατί θα την δουλεύουνε! Άκου μαλακία! Ρωμαίος και Ιουλιέτα στο απαρτχάιντ!

μήπως είναι λίγο φασίστες;

ακροδεξιές απολήξεις του υπέροχου ελληνικού κόσμου

πάει κι ο Σλόμπονταν

Η αγνωμοσύνη και η αχαριστία βασιλεύουν. Κι ετούτη η κοινωνία σήμερα σ' έχει στα ψηλά, κι αύριο σε ρίχνει στο γκρεμό. Αυτή ήταν κι η μοίρα του αρχιφασίστα των Βαλκανίων Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς.

Αυτός ο τύπος, αφού ανακάλυψε το σέρβικο εθνικισμό, αφού διέλυσε τη Γιουγκοσλαβία, αφού υποστήριξε με όπλα, με στρατό και με χρήματα τη σφαγή εκατοντάδων χιλιάδων άμαχων Βόσνιων μουσουλμάνων, στα μέσα της δεκαετίας του '90 πήρε το βραβείο του: υπέγραψε ως αρμόδιος σέρβος ηγέτης τη συνθήκη διαμελισμού της Βοσνίας. Οι δυτικοί όρισαν ως νέα σύνορα τα όρια όπου είχαν φτάσει οι δολοφόνοι του.

Τώρα πώς βρέθηκε αυτό το άξιο τέκνο των Βαλκανίων στη φυλακή να κατηγορείται για εγκλήματα πολέμου, αυτό είναι κάτι που μόνο τα γυρίσματα των παγκόσμιων ιμπεριαλισμών το ξέρουν. Και πώς και γιατί τα τέζαρε, προφανώς δεν θα το μάθουμε ποτέ.

Η Χρυσή Αυγή 1/95: "Σφαγή ετοιμάζουν στη Βοσνία οι Αμερικάνοι και οι σύμμαχοί τους". Οι συγκεκριμένοι φίλοι του Μιλόσεβιτς δεν είναι κνίτες. Πως και συμφωνούν με το ΚΚΕ θα το πούμε άλλη φορά.

Το εκλεκτό μέλος του μπουκέτου αναλαμβάνει το υπουργείο που του αξίζει

Οι gay cowboys τη σπάσανε στους έλληνες άγρια... ούτε οι αμερικάνοι δεν κάνανε έτσι!

μπουκέτο ολάνθιστο

Το 'χε πει κι ο Λεπέν κάποτε: οι φασίστες αυτής της χώρας έχουν πιάσει πόστα σε όλα τα κόμματα, αποτείοντας έτσι συμβολικό φόρο τιμής στη μανία του ελληνικού λαού με τους πάσης φύσεως διορισμούς (σ' αυτή τη χώρα όλοι μια θέση ψάχνουνε, κι ας είναι και σεκιουριτά). Επειδή όμως όλοι αυτοί οι διορισμένοι δεν ξεχνούν και την ιδεολογική τους συγγένεια, πολλές φορές βρίσκουν ο ένας τον άλλο σε κατάλληλες συνεστιάσεις, και τα λένε, και ανοίγουν την καρδιά τους, και συγκινούνται και μετά λένε ρε δεν ιδρύουμε ένα κόμμα με σήμα τη σβάστικα, και μετά το μετανιώνουνε γιατί πού να τρέχεις τώρα άμα έχεις δέσει το γάιδαρό σου, και φτου κι απ' την αρχή.

Ένα τέτοιο ωραίο διακομματικό κονέ των ακροδεξιών έγινε στα μέσα του Φλεβάρη, όταν ο Βύρων Πολύδωρας -προτού ακόμη διοριστεί υπουργός δημόσιας τάξης- παρουσίασε το νέο του βιβλίο. Το βιβλίο είχε τίτλο "Πολιτική ανάπτυξη στην Ελλάδα από το δόγμα Τρούμαν μέχρι σήμερα", και στην παρουσίασή του βρέθηκαν διάφοροι γραφικοί, διάφοροι επικίνδυνοι, και διάφοροι που καταφέρνουν να συνδυάζουν αμφότερες τις ιδιότητες. Μεταξύ τους ο Κώστας Ζουράρις (παλιότερος υποψήφιος του ΚΚΕ), ο πρώην πασόκος και νυν ΝΔ Παπαθεμελής, ο Ψωμιάδης ο ίδιος, ο υφυπουργός εξωτερικών επί πασόκ Γ. Μαγκριώτης και πολλά άλλα λουλούδια..

Εκεί λοιπόν φάνηκε ξεκάθαρα πόσο ποιοτική μπορεί να είναι η διαχείριση της διαφωνίας μεταξύ τόσο εκλεκτών φίλων. Και φάνηκε όταν ο Ζουράρις σηκώθηκε και κατήγγειλε τον Πολύδωρα γιατί από το βιβλίο του απουσιάζουν οι ταγματασφαλίτες και η λευκή τρομοκρατία που άσκησαν οι δεξιοί κατά τη διάρκεια του εμφυλίου. Αμέσως η παρέα πήγε να τσαντιστεί, αλλά βγήκε ο Πολύδωρας και τους ηρέμησε:

Είναι φίλος μου ο Κώστας ο Ζουράρις και τον έχω στη συνέλευσή μας εδώ ως πολύτιμο φίλο και για την αιρετικότητά του. Να μην είμαστε ομοιόμορφοι. Η ομοιομορφία σκοτώνει. Ένας ανθόκηπος με πολλά λουλούδια είναι ο κόσμος του έχοντος την τιμή να σας ομιλεί Βύρωνα Πολύδωρα.

Κατόπιν τούτου, όλα τα ακροδεξιά λουλούδια, ανεξαρτήτως κομματικής ένταξης, ηρέμησαν και κατευθύνθηκαν προς το μπουφέ για να βοσκήσουν ήσυχα ήσυχα, και δικαίως: Πάνε δεκαετίες τώρα που οι νεκροί του εμφυλίου χρησιμεύουν για λίπασμα αυτού του εκλεκτού μπουκέτου.

Ευτυχώς όμως, υπάρχουν κάποιοι που, μες τη γενική αχαριστία, παραμένουν πιστοί στην αξία της φιλίας. Ο Ριζοσπάστης 12/3/06 για παράδειγμα, είχε να πει τα εξής για το θάνατο του χασάπη:

Ανεξάρτητα την γνώμη που μπορεί να έχει κάποιος για την πολιτική Μιλόσεβιτς, ο λαός μας πρέπει να καταδικάσει τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που οδήγησαν στη φυλακή και την εξόντωση έναν πρόεδρο μόνο και μόνο γιατί αντιστάθηκε στα σχέδιά τους... Κανείς δεν πρέπει να ξεχνά πως οι πραγματικοί εγκληματίες σε βάρος του λαού της Γιουγκοσλαβίας ήταν ο Κλίντον, ο Μπλερ, ο Σρέντερ και άλλοι κεντροαριστεροί...

Πάλι καλά που ολ' αυτά είναι "ανεξάρτητα την γνώμη που μπορεί να έχει κανείς", ε; Ξεχνιούνται όμως τόσες επισκέψεις της Αλέκας στον αντιιμπεριαλιστή αδερφό Μιλόσεβιτς; Ξεχνιούνται τόσες διαδηλώσεις του ΚΚΕ με τη σημαία των τσέτνικ; Γίνεται νερό το αίμα μωρε; Στα Βαλκάνια πάντως όχι...

στρέιτ σινεφίλ

Υπάρχουν διάφοροι τύποι ανάμεσά μας που φαίνονται -και είναι- καθόλα φυσιολογικοί. Και αυτοί οι τύποι πληρώνουν 7 ευρώ και αγοράζουν εισητήριο για να δουν "το μυστικό του brokeback mountain", την ιστορία του ανεκπλήρωτου έρωτα δύο καουμπόιδων. Και αφού έχουν πληρώσει το γαμημένο το εισητήριο, κάθονται στα σκοτεινά, γελάνε δυνατά με τις gay σκηνές και λένε μαλακίες για τους gay. Απευθύνουν κατ' αυτό τον τρόπο ανώνυμο κάλεσμα στους ομοίους τους: το ταυτόχρονο γέλιο των ανώνυμων αρσενικών που ενεδρεύουν στα σκοτεινά δείχνει στους gay που ήρθαν να δουν την ταινία ότι α) οι κριτές τους είναι πανταχού παρόντες και β) ότι οι κριτές τους είναι πολλοί και μην τολμήσουν να κουνηθούν γιατί παίζει και να τις αρπάξουν από τους άντρακλες.

Για να γίνει κατανοητό το ποιόν των εν λόγω ατόμων, θα πρέπει να αναφέρουμε μια επιτόπια μελέτη περιπτώσεως που έλαβε χώρα σε μια παλιότερη ταινία με τίτλο "boys don't cry" και λεσβιακή θεματολογία. Εκεί, ο αυτόκλητος σινεκριτικός και άτεγκτος κριτής των λεσβιών, βγήκε στο φως μετά το τέλος της ταινίας και πάραυτα εισέπραξε δύο γερές κουτουλιές στα μούτρα. Αμέσως μετά, μυξοκλαίγοντας γιατί οι κουτουλιές τον είχαν βρει στη μύτη και τα δόντια, θυμήθηκε την ελευθερία του λόγου: "Δεν έχω το δικαίωμα να πω τη γνώμη μου;" "Βεβαίως!" ήταν η απάντηση· "Και τώρα που σου καταπατήσαμε τα δικαιώματα, φώναξε τους μπάτσους να μας κάνουν μήνυση!".

Προσέχτε άντρακλες! Στο γέλιο πολλοί εβοήθησαν, στις κουτουλιές ουδείς!

οι τσόντες και οι άκρες τους

Τα αγοράκια έχουν κοινούς παρανομαστές στα βιώματά τους και ακολούθως στον τρόπο που σκέφτονται. Οι τσόντες είναι ένας από αυτούς. Χρειάζεται ένας κάποιος βαθμός οικειότητας και μια ατάκα από τον πιο θαρραλέο. Και ύστερα ένας νέος κόσμος ξετυλίγεται στις αγορίστικες παρέες. Αναλύσεις για τα ιδιαίτερα γούστα του καθενός, για τα High Lights πορνό ταινιών και εξιστορίσεις για τις απόπειρες μεταφοράς στην πραγματική ζωή, του κατά τις τσόντες τρόπου να γαμιέσαι (ή καλύτερα να γαμάς).

Οι τσόντες είναι για τους άντρες, για αυτό είναι κυρίως αυτοί που τις παρακολουθούνε. Οι άντρες είναι οι μόνοι που χύνουνε σε αυτές κατά ένα τρόπο πειστικό και κυρίως φανερό. Οι γυναίκες έχουν άλλο ρόλο: τί και πόσα χωράνε, τί ακροβατικά κάνουν, πώς ουρλιάζουν, τί σωματικά προσόντα έχουν και πώς τα χρησιμοποιούν για την τέρψη του άντρα. Ο τελικός σκοπός είναι να χύσει ο άντρας, για αυτό και εκεί τελειώνει κάθε σκηνή τσόντας.

Οι τσόντες τώρα έχουν μια ιστορική εξέλιξη. Δεν θα πούμε ότι γίνονται όλο και πιο χυδαίες, και δεν θα το πούμε όχι επειδή κολώνουμε αλλά επειδή θα χρειαζόταν μια κάποια ανάλυση που δεν είναι στους σκοπούς μας να την κάνουμε τώρα. Στα σίγουρα όμως οι τσόντες γίνονται όλο και πιο βίαιες. Η κάβλα μετριέται ανάλογα του πόσο βίαιη είναι η επιβολή του άντρα αλλά και του πόνου και της ταπείνωσης στην οποία υπόκειται η γυναίκα. Το σκληρό πορνό γίνεται και όλο πιο σκληρό. Και το μέτρο για την σκληρότητα δεν είναι φυσικά η αποκάλυψη (σιγά!) αλλά η βία. Μπορεί κανείς να το διαπιστώσει αυτό από τον τρόπο που αξιολογούνται τα διάφορα πορνοsite στο internet στις συζητήσεις των αγοριστικων παρεών, στις οποίες αναφερθήκαμε παραπάνω. Τα πιο σκληρά - βίαια είναι και τα πιο δημοφιλή, είναι τα κελεπούρια...

Τώρα αυτή η εξέλιξη δεν είναι ανεξήγητη. Και στα σίγουρα δεν είναι μια κάποια συνομωσία των τσοντοβιομηχανιών να περάσουν στην "παραπλανημένη" κοινωνία βίαια πρότυπα. Οι τσόντες γίνονται όλο και πιο βίαιες, γιατί απλώς αυτό ζητάνε οι τσοντάκηδες. Η καύλα δεν βρέθηκε ποτέ έξω από τα κοινωνικά ήθη και την κουλτούρα. Η κοινωνία της κρίσης, η κοινωνία της επέλασης των αφεντικών και του τρόπου που αντιλαμβάνονται τον κόσμο, έχει καθορίσεις με σαφή τρόπο την συνταγή της απόλαυσης και της επιτυχίας. Απόλαυση και επιτυχία λοιπόν δεν είναι απλώς να αποσπάς κέρδος από κάποιον άλλον, αλλά να του το κάνεις, με το να του επιβάλεσαι με βίαιο τρόπο. Αυτό είναι το νόημα στην εργασία, στην καριέρα, στην οικογένεια, στη θρησκεία, στο στρατό, στο lifestyle και φυσικά στον έρωτα. Και στον έρωτα συγκεκριμένα, οι "από πάνω" είναι οι άντρες. Για αυτό οι άντρες γαμάνε ενώ οι γυναίκες γαμιούνται.

Το όλο ζήτημα έχει και μια άκρη ιδιαίτερα σημαντική. Αν είναι κάτι που αξιοποίησαν οι γυναίκες από την μεγάλη άρνηση των γυναικών στην δεκαετία του 1970 και την δραστηριότητα των τότε γυναικείων κινημάτων είναι και το να βάζούν ένα όριο στην βιαιότητα στην οποία υπόκεινται στο sex. Η βίαιη καύλα του άντρα έμενε πολλές φορές απλώς ως υπονοούμενο. Αλλά η σύγκρουση αυτή ανάμεσα στη βιαιότητα του άντρα και στην άμυνα της γυναίκας, λαμβάνει χώρα στις περιπτώσεις που έχουν αναγνωριστεί ως δικαίωμα τέτοιου είδους ελιγμοί στην γυναίκα.

Τι θέλουμε να πούμε. Η βία του άντρα στον έρωτα θα έπρεπε έτσι και αλλιώς κάπου να εκφραστεί. Γιατί αυτή η βία είναι μια ακόμη επιθυμία που θα σπεύσει να αξιοποιήσει ο καπιταλισμός. Αλλά και γιατί αυτός ο κόσμος πέρα από καπιταλιστικός είναι και αντρικός. Και αν υπάρχουν οι γυναίκες που έχουν μεν από πολλές απόψεις υποτιμηθεί αλλά τουλάχιστον τους αναγνωρίζεται το δικαίωμα να επιλέγουν άντρες (χιλόπιτα) και να αρνούνται την βία των αντρών στο sex, θα πρέπει να βρεθούν άλλες γυναίκες για να υπόκεινται σε όλα αυτά και να μην βγάζουν άχνα. Και βρέθηκαν: μιλάμε για την καταναγκαστική πορνεία.

Η καταναγκαστική πορνεία, χωρίς κάποιες σαν τις παραπάνω σκέψεις, θα έπρεπε να είναι ένα παράδοξο. Δεν μιλάμε για τους νταβάδες αλλά για το πού σκατά βρεθήκανε τόσες χιλιάδες καθάρματα που αρέσκονται να βιάζουν μετανάστριες. Και μιλάμε για βιασμό, γιατί πως αλλιώς μπορείς να περιγράψεις την διαδικασία του να νιώθεις ανώτερος και δυνατός, να πληρώνεις για να γαμήσεις και εν τέλει να γαμάς μια γυναίκα που ήρθε στη χώρα σου με την βία, που την κρατάνε όμηρο, που την αλυσοδένουνε και την χτυπάνε, που την αναγκάζουνε να την γαμήσουνε άλλα πενήντα καθάρματα σαν και εσένα, και που της δίνουνε φράγκα ίσα για να ζήσει. Δεδομένο είναι βέβαια ότι όλη η παραπάνω διαδικασία δεν υπονοείται αλλά είναι εμφανής. Μια επίσκεψη στα μπουρδέλλα, μια γνωριμία με την ατμόσφαιρά τους και με τις φάτσες των περισσότερων θαμώνων τους είναι επαρκής απόδειξη.

Στις τελευταίες σελίδες των εφημερίδων υπάρχουν συνήθως διαφημίσεις για λογότυπα κινητών. Δίπλα στα κάθε είδους τσοντολογότυπα υπάρχουν αυτά με τις φασιστικές παπαριές του τύπου ελληνική σημαία, μολλών λαβέ κτλ. Το πόσο συνδέονται αυτά τα δύο είδη λογοτύπων είναι νομίζουμε σαφές: το κοινό τους είναι κοινό, οι κάθε είδους φασίστες. Σαφές νομίζουμε επίσης ότι είναι ότι οι φασίστες είναι πολύ περισσότεροι από τους λίγους γραφικούς χρυσαυγίτες. Για αυτό και εκεί, ανάμεσα στις τσόντες και τις φασιστικές παπαριές, βρίσκεται και η χαρά του εμπορίου.

ι είδους gay ήταν οι αρχαίοι;

Ο Αχιλλέας δένει τις πληγές του Πάτροκλου

Είναι γνωστό ότι οι φασίστες τα λένε πάντα όπως τους συμφέρει. Γι΄αυτό κάνουν πως αγνοούν ότι στην αρχαία Ελλάδα, ο ομοφυλοφιλικός έρωτας ήταν όχι μόνο κοινωνικά αποδεκτός αλλά θεωρείτο και ο μόνος πραγματικά ολοκληρωμένος έρωτας. Χιλιάδες κείμενα είχαν γραφτεί για να εκθειάσουν τον έρωτα μεταξύ αντρών, ενώ οι περισσότεροι αρχαίοι που οι φασίστες χρησιμοποιούν ως παραδείγματα για το πρότυπο του μάτσο έλληνα είχαν εραστές. Χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ της κοινωνικής πραγματικότητας του τότε με αυτήν του τώρα, μπορούμε με σιγουριά να πούμε ότι όταν οι φασίστες φαντασιώνονται αρχαίες Ελλάδες και ταυτόχρονα βρίζουν τους ομοφυλόφιλους, είναι για μία ακόμα φορά γελοίοι. Όσο τώρα για τους λόγους που οι αρχαίοι έλληνες είχαν ομοφυλοφιλικές σχέσεις, αυτοί σίγουρα δεν είναι ότι ήταν απελευθερωμένοι.

Το παραπάνω φυσικά και δεν είμαστε οι μόνοι που το γνωρίζουμε. Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, πρωτοπόροι και διδάξαντες όπως πιστεύει κάθε Έλληνας που σέβεται τον εαυτό του, ήταν αυτοί που ανέδειξαν τόσα και τόσα ομοφυλοφιλικά ζευγάρια: τον Αχιλλέα με τον Πάτροκλο, τον Δάμωνα με τον Φειδία, τον Ηρακλή με τον Χύλα, τον Ορέστη με τον Πυλάδη και φυσικά το καμάρι των Μακεδόνων, τον Μεγαλέξανδρο που βρήκε τον έρωτα στο πρόσωπο του νεαρού Ηφαιστίωνα. Αυτά σίγουρα δεν τα βγάζουμε απ΄το μυαλό μας, υπάρχουν τα κείμενα στο όνομα των οποίων πολλοί ορκίζονται -η λεγόμενη αρχαία ελληνική γραμματεία-, που επιβεβαιώνουν ότι το πρότυπο των αρχαίων έτσι όπως θέλουν να το παρουσιάζουν οι φασίστες και να ορκίζονται στο όνομά του, είναι λίγο διαφορετικό.

Μία από τις διεξοδικότερες μελέτες αυτού του θέματος την βρίσκουμε στον Κλήμεντα τον Αλεξανδρέα. Το μυθολογικό σχολικό εγχειρίδιο του Υγίνου περιέχει ολόκληρα κεφάλαια με τα ονόματα των ομοφυλόφιλων θεών και των θνητών ερωμένων τους. Και οι έρωτες του Φανοκλή περιέχουν ολόκληρους καταλόγους εφήβων και των θεϊκών εραστών τους. Ενδεικτικά αναφέρουμε: ο Αντέρως ήταν θεός του "αδελφικού ερωτά". Δηλαδή της ομοφυλοφιλίας. Ο Απόλλωνας, ο αγαπημένος θεός των ελλήνων, αναφέρεται ότι είχε γύρω στις 20 ομοφυλοφιλικές περιπέτειες. Ο Διόνυσος που σε όλα τα αγάλματα παρουσιάζεται θηλυπρεπής ήταν θεός της παιδεραστίας και πρωταγωνιστής σε όργια με τον Ορφέα. Ακόμη και ο Δίας περιγράφεται σε αναρίθμητες περιπέτειες ως παιδεραστής νεαρών αγοριών. Λίγο πολύ όλοι οι θεοί ή ημίθεοι έχουν να επιδείξουν κάποια ομοφυλοφιλική δραστηριότητα, την οποία φυσικά επινόησαν τα ίδια τα μυαλά των αρχαίων που έπλαθαν τους θεούς "κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή" τους. Επίσης οι πάμπολλες αναφορές σε φιλοσόφους και επιφανείς αθηναίους ως ομοφυλόφιλους (ο Αλκιβιάδης στο συμπόσιο του Πλάτωνα, ο Δημοσθένης στο "κατά Τιμάρχου" του Αισχίνη, ο Ανακρέοντας, ο Ευριπίδης, ο Σοφοκλής, ο Σωκράτης , ο Πλάτωνας) επιβεβαιώνει τα λεγόμενά μας: η ομοφυλοφιλία ήταν μια κανονικότητα στην καθημερινότητα των αρχαίων. Το γεγονός ότι ένας από τους τελευταίους διαλόγους του Σωκράτη, που τον κατέγραψε ο Πλάτωνας και ίσως ένα μέρος του να επινοήθηκε από αυτόν, έχει το όνομα ενός εκδιδόμενου νέου, του Φαίδωνα,

ΣΦΑΖΟΜΕΝ!

Η Μικρά Ασία στην αγκαλιά του ελληνικού κράτους

Επάνω: Τον Ιούνιο του 1921, ο βασιλιάς -σφάζομεν- Κωνσταντίνος, με το βασιλικό κωλόπαιδο Γεώργιο, έφτασε στη Σμύρνη για να τεθεί επικεφαλής του ελληνικού στρατού κατοχής.

Κάτω: Στο φευγιό των Ελλήνων, ο Κωνσταντίνος και το κωλόπαιδο έλαμψαν δια της αποσίας τους

-Αυτοί μας σφάζουν.
-Μας σφάζουν, εφόσον εθέσαμε ως πρόγραμμα την κατάκτησή των εν Μικρά Ασία. Αφ' ότου ηξεύρουν ότι την φιλία μας δεν θα την έχουν ποτέ, ότι την έχθραν μας δεν την μεταβάλλει τίποτα, και συνεπώς τίποτα δεν έχουν να κερδίσουν από ημάς. Βέβαια αυτά δεν δικαιολογούν τας σφαγάς. Αλλά δεν σφάζομεν και ημείς;
-Σφάζομεν! Βέβαια, θέλομεν και πρέπει να τους εξοντώσουμεν. Ο Τούρκος δεν εννοεί αλλιώς...

Δεν πρόκειται για ένα τυχαίο διάλογο και όχι μόνο λόγω του "έξω από τα δόντια" χαρακτήρα του. Δεν είναι τυχαίοι αυτοί που συνομιλούν, και ο διάλογος δεν γίνεται σε ένα τυχαίο τόπο κάπου στο χρόνο.

Καταρχήν αυτοί που συνομιλούν (άρα και αυτοί που σφάζουν) είναι έλληνες. Ο ένας, ο "καλός", αυτός που με αθωότητα ρωτάει αν οι έλληνες σφάζουν, είναι ο Ιωάννης Μεταξάς. Ναι, καλά διαβάσατε, είναι αυτός που στα 1936 έγινε δικτάτορας, αυτός που με ευκολία σήκωνε το χεράκι του να χαιρετίσει ναζιστικά. Την εποχή που λαμβάνει χώρα ο διάλογος ο Μεταξάς ήταν στρατιωτικός αλλά κυρίως ήταν από αυτό που λέμε "πολιτικός παράγοντας". Ο άλλος, ο ειλικρινής, αυτός που με ενθουσιασμό επισημαίνει ότι οι έλληνες σφάζουν για να εξοντώσουνε επειδή γουστάρουνε και επειδή (και εδώ βρίσκεται το μεγάλο θεωρητικό βάθος του επιχειρήματός του) ο Τούρκος δεν καταλαβαίνει αλλιώς, είναι ο τότε Βασιλιάς της ελλάδας.

Οι δυο φίλοι τα λένε κάπου στην Αθήνα, σε κάποιο υποθέτουμε κυβερνητικό κτήριο. Εντάξει, την Αθήνα μπορεί κανείς να την περιγράψει με πολλούς τρόπους. Η Αθήνα όμως, ως περιβάλλον μιας τέτοιας συζήτησης από τέτοιου είδους ανθρώπους είναι κυρίως η πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους. Ενός κράτους που από τα γενοφάσκια του είναι επεκτατικό. Ενός κράτους που από μια μικρή σκατούλα στο άκρο της βαλκανικής χερσονήσου κατάφερε να γίνει σιγά σιγά μεγαλονταβάς της περιοχής. Εκεί λοιπόν, στα κυβερνητικά κτήρια της πρωτεύουσας του ελληνικού κράτους, γίνονταν και γίνονται οι σχεδιασμοί της επέκτασης. Και αν εκεί η επέκταση, οι διπλωματικοί ελιγμοί ή οι προωθήσεις των στρατών σε οροσειρές, κάμπους, πόλεις και χωριά, μοιάζουν λίγο με επιτραπέζιο παιχνίδι, στα θέατρα των επιχειρήσεων τα πράγματα είναι κάπως διαφορετικά: μάχες, σφαγές, μετακινήσεις πλη-

μας αποκαλύπτει πόσο αυτονόητη ήταν η παιδεραστία στους κύκλους που κυκλοφορούσαν ο Σωκράτης και ο Πλάτωνας.

Οι ίδιοι οι αρχαίοι προσπαθούσαν να εξηγήσουν γιατί η ομοφυλοφιλία ήταν τόσο διαδεδομένη. Ο Αριστοτέλης, που προσπαθούσε να δώσει λογικές εξηγήσεις για όλα, σκέφτηκε ότι η ομοφυλοφιλία δεν μπορεί παρά να γεννήθηκε σε ένα νησί για να εμποδίσει τον υπερπληθυσμό. Αυτό που λέμε εμείς απ' την πλευρά μας, είναι ότι η ομοφυλοφιλία εκείνη την εποχή είχε άμεση σχέση με την υποτιμημένη θέση της γυναίκας και των παιδιών και την εκμετάλλευση των δούλων. Η ομοφυλοφιλία τότε εμπεριείχε τόσο σεξισμό ώστε να θεωρεί τη γυναίκα μηχανή αναπαραγωγής και κατώτερο πλάσμα των θεών. Ώστε να θεωρεί ισότιμους ανθρώπους μόνο τους άντρες και το ανδρικό σώμα σύμβολο σεξουαλικότητας, αισθησιασμού και μέσο επιβολής στις μάχες. Ώστε να ορίζει ότι αληθινός και αγνός έρωτας είναι προνόμιο των αντρών και μόνο και ώστε να αποδίδει τις εξωσυζυγικές ομοφυλοφιλικές σχέσεις στην πλήξη που ένιωθε ο σύζυγος από την παρουσία της γυναίκας του.

Επίσης είχε σχέση με την ταξική κοινωνία, αφού οι οικονομικά εύποροι είχαν στην κατοχή τους τους δούλους που μπορούσαν να τους χρησιμοποιούν όπως θέλουν και να τους επιβάλλουν δια της βίας να ικανοποιούν τις σεξουαλικές τους ορέξεις. Τέλος περιείχε τόσο φασισμό ώστε να καθιερώνει διακρίσεις ανάμεσα και στους ίδιους τους ομοφυλοφίλους και να θεωρεί τον ενεργητικό ομοφυλόφιλο ανώτερο, που καταφρονεί και εξουσιάζει τον παθητικό όσο και την γυναίκα. Δεν είναι εξάλλου τυχαίο ότι οι εκφράσεις που χαρακτήριζαν τον ενεργητικό ομοφυλόφιλο μετριόντουσαν σε εκατοντάδες (αλφηστής, αρσενοκοίτης, καμβύσης, καταδάκτυλος, φιλοπυγιστής, κ.α.) , ενώ αντιθέτως το λεξιλόγιο της παθητικής ομοφυλοφιλίας ήταν εξαιρετικά υποτιμητικό (αισχροπαθής, άνανδρος, ανδρόγυνος, γύννις).

Δεν προσπαθούμε να αναγάγουμε το τότε στο τώρα. Τα χρόνια που έχουν μεσολαβήσει μεταξύ των χρονικών περιόδων στις οποίες αναφερόμαστε καθιστούν μια τέτοια αναγωγή αναντίστοιχη. Πρέπει όμως να πούμε ότι ανά τους αιώνες, η κάθε ταξική κοινωνία χρησιμοποιούσε ως ένα από τα σημαντικότερα όπλα διατήρησης των ταξικών της ανισοτήτων την υποτίμηση και εκμετάλλευση συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων. Τους σκλάβους και τις γυναίκες στην αρχαία ελλάδα, τους μετανάστες, τις γυναίκες και τους ομοφυλόφιλους στην ελληνική κοινωνία του σήμερα. Και το σίγουρο είναι ότι πάνω σε χιλιάδες ψεύδη, διαστρεβλώσεις και υποτιμήσεις πατούσαν και πατούν οι φασίστες για να χτίσουν τα πρότυπα των "ανώτερων" φυλών τους και πάνω σε αυτά έχουν σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας βασιστεί και δομηθεί τα εθνικιστικά, ρατσιστικά και σεξιστικά μίση, οι φαντασιώσεις για εθνικές επικρατήσεις και εν τέλει όλα όσα αποτελούν τον εθνικό κορμό. Όσο για τη δική μας συμβουλή στους απανταχού μάτσο ελληναράδες: Απελευθερώστε το μυαλό σας και ο κώλος σας θα ακολουθήσει!

Αποσπάσματα

Τα άλογα συνουσιάζονται αρσενικά με θηλυκά. Εμείς, οι άλλογοι, υπερέχουμε απέναντί τους επειδή μάθαμε να το κάνουμε από πίσω. Όσοι ακόμα τρέχουν ξοπίσω απ' τις γυναίκες κατεβαίνουν στο επίπεδο του ζώου.
[επίγραμμα Στράτωνα, ελλ. Ανθολ. XII, 245]

Ο Μνησίλοχος ρωτάει τον Ευριπίδη: *ποιος είναι ο Αγάθων;* και ο Ευριπίδης απαντάει: *σίγουρα τον μεταχειρίστηκες και εσύ μόνο που δεν το ξέρεις.* Παρόμοια ρωτάει και ο Καλλίας: *πώς λοιπόν θα γνωρίσω τα τέκνα του Μελάνθιου;* Απάντηση: *απ' τους ξεχειλωμένους κώλους τους.*
[Αριστοφάνη Θεσμοφοριάζουσες]

Ένας άνδρας που δεν έχει φίλο στο κρεβάτι του δεν μπορεί να είναι ενάρετος πολίτης
[Λυκούργου Βίος, Πλούταρχος]

Ο Πλούταρχος **[ερωτικός, 5]** αποδίδει στον Σόλωνα τους στίχους: *φίλα το αγόρι ως το ποθητό άνθισμα της ήβης του, όταν ολόγλυκοι είναι οι μηροί του και το στόμα του.*

Καθώς ο έρως είναι ο αρχαιότερος θεός, σ' αυτόν χρωστάμε τα μεγαλύτερα ανδραγαθήματα. Τουλάχιστον για ένα νέο, δεν θα μπορούσα να φανταστώ μεγαλύτερη τύχη απ' το να βρει έναν άντρα με ανώτερο χαρακτήρα, που να τον αγαπά, ούτε θα μπορούσα να φανταστώ μεγαλύτερη τύχη για έναν άνδρα από' το να βρει έναν νέο με ευγενική ψυχή. **[Πλάτωνας]**

Κι ένα αρχαίο ανέκδοτο: *Βλέπεις τρεις στο κρεβάτι. Δύο από αυτούς είναι ενεργητικοί και δύο παθητικοί. Νομίζεις λοιπόν πως είναι τέσσερις; Λάθος! Γιατί ο μεσαίος βολεύει μπρος τον ένα φίλο και πίσω βολεύεται από τον άλλο!*
[Παλατινή ανθολογία XII, Στράτων]

θυσμών, εθνοκαθάρσεις... Ο βασιλιάς και ο Μεταξάς φαίνεται να καταλαβαίνουν πλήρως τι θα πει επέκταση. "Σφάζομεν! Βέβαια, θέλομεν και πρέπει να τους εξοντώσουμεν. Ο Τούρκος δεν εννοεί αλλιώς...".

Η αλήθεια είναι ότι ένας τέτοιος διάλογος θα μπορούσε να λάβει χώρα κάμποσες φορές μέσα στην ιστορία του ελληνικού κράτους γιατί κάμποσες ήταν και οι φορές που το κράτος αυτό έστειλε κάπου τα στρατά του για επέκταση και για εν γένει προάσπιση των συμφερόντων του. Στην περίπτωσή μας βρισκόμαστε στα 1919. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η Ελλάδα, γνωστό λαμόγιο, άργησε να διαλέξει κατά τον Α' παγκόσμιο πόλεμο το στρατόπαιδο που θα τασσόταν. Ανάμεσα στην συμμαχία της Αγγλίας-Γαλλίας-Ρωσίας και στους αντιπάλους τους Γερμανούς και Αυστρουγγαρούς, η Ελλάδα μετά από κάποιες περιπέτειες (μιλάμε για ολόκληρο εθνικό διχασμό), διάλεξε τους πρώτους και δικαιώθηκε καθότι βρέθηκε στο πλευρό των εν τέλει νικητών. Το τέλος του πολέμου (1918) σήμανε για τους νικητές την αρχή της λεηλασίας των ηττημένων. Η Ελλάδα, ως νικήτρια και αυτή, έσπευσε να τσιμπήσει διάφορες περιοχές, ανάμεσα στις οποίες ήταν και το Βιλαέτι της Σμύρνης στα παράλια της Μικράς Ασίας. Ήταν κορυφαίας σημασίας αυτή η περιοχή για τα ελληνικά αφεντικά. Το φθηνό εργατικό δυναμικό των εξαθλιωμένων Τούρκων σε ένα κορυφαίο εμπορικό κέντρο σαν τη Σμύρνη θα έφτανε για να μετατρέψει το Αιγαίο σε ελληνική λίμνη. Και έτσι ο ελληνικός στρατός αποβιβάστηκε στη Σμύρνη το Μάη του 1919, για να επιβάλλει τη νέα τάξη των νικητών, δηλαδή για να σφάξει (όχι δηλαδή ότι οι στρατοί προορίζονται για να κάνουν οτιδήποτε άλλο...).

Φυσικά οι έλληνες διακήρυξαν χίλιες δυο παπαριές (από αυτές που μαθαίνουμε και στο σχολείο) για τα δίκια τους να καταλάβουν τη Σμύρνη. Ήταν λέει μια εκδίκηση για την άλωση της Κωνσταντινούπολης, βρέθηκαν εκεί για να προστατεύσουν τους ντόπιους έλληνες και να "εκπολιτίσουν" τους βάρβαρους τούρκους. Κάτι τέτοιο δεν είναι δα και τόσο αναπάντεχο. Από τον μακελάρη Αλέξανδρο που μετέφερε το ελληνικό πνεύμα στην Ασία μέχρι τις ΗΠΑ που φροντίζουν για την δημοκρατία σε Ιρακ και Αφγανισταν, κάθε κωλοκράτος που επιχειρούσε μια ιμπεριαλιστική επέκταση, είχε πρώτα ορκιστεί στις αγαθές του προθέσεις. Η στιχομυθία που παραθέτουμε στην αρχή κινείται μάλλον σε άλλο πνεύμα...

Στο τέλος το ελληνικό κράτος τα σκάτωσε διπλωματικά και στρατιωτικά. Ο στρατός του έφτασε να πολεμάει μέχρι και έξω από την Άγκυρα (Σαγγάριος), διαδίδοντας στο πέρασμά του όχι τον πολιτισμό αλλά την τέχνη του "σφάζομεν". Στο τέλος ηττήθηκε από τους τούρκους εθνικιστές του Κεμάλ (άλλους καλούς ανθρώπους) που πήραν σειρά να σφάξουν και αυτοί.

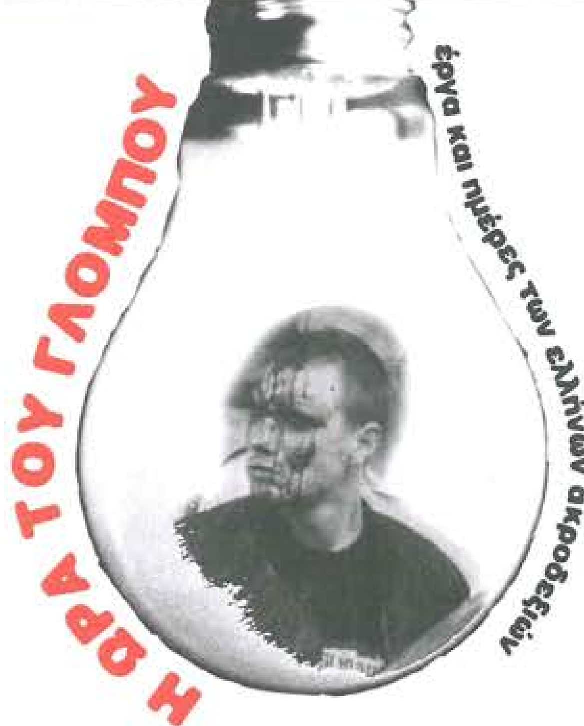
Αυτό το "σφάζομεν" του βασιλιά είναι από πολλές απόψεις σημαντικό. Δεν είναι μόνο ο κυνισμός του που γκρεμίζει με μιας όλους τους μύθους της ιστορίας που το ελληνικό κράτος έγραψε για τον εαυτό του. Με μια φράση κεντράρει πάνω στην ουσία του κράτους και του επεκτατισμού του. Με μια φράση περιγράφει τον τρόπο που τα αφεντικά αντιλαμβάνονται τον κόσμο και τον τρόπο που είναι διατεθειμένα να τον διαχειριστούν. Με μια φράση, πάντοτε επίκαιρη, θυμίζει ότι ο φασισμός είναι βασική συνιστώσα αυτού του κωλοσυστήματος, ότι δε βγαίνει στο προσκήνιο από τύχη αλλά από τις ανάγκες των έτσι και αλλιώς αδίστακτων αφεντικών, από τις ανάγκες να επικρατήσει η δική τους τάξη.

Αλλά σπουδαίο είναι και αυτό: ότι ο Τούρκος, και όπου Τούρκος ας βάλουμε κάθε εχθρό της Ελλάδας, δεν καταλαβαίνει αλλιώς. Και είναι σπουδαίο γιατί σαν αντίληψη δε λογοκρίθηκε από την επίσημη ιστορία, έψαξε αντίθετα να βρεί την ιστορία του στο "Πας μη Έλλην, Βάρβαρος", έγινε τόσο δημοφιλές στα καφενεία, διδάχτηκε στα σχολεία, φωνάχτηκε από τους φασίστες, πάνω του βασίστηκε η ελληνική κουλτούρα. Και έκανε και μια χαρά την δουλειά του: πίσω από το "αυτοί, οι εχθροί, οι κατώτεροι, οι άθλιοι, που δεν καταλαβαίνουν αλλιώς" υπονοείται μια χαρά το "σφάζομεν".

Λοιπόν, αυτό εδώ δεν είναι φασιστόμουτρο. Όπως και η πίπα του Rene Magrit δεν ήταν πίπα...

Πανικός καθώς η μεγαλύτερη μαλακία των Βαλκανίων αποδεικνύεται τζούφια...

Ο καραγκιόζης δήμαρχος part II

Λέγαμε στο προηγούμενο για το Γιώργο Καρατζαφέρη που ήθελε να κατέβει για δήμαρχος Αθηναίων. Τελικά το ξανασκέφτηκε και είπε να κατέβει για δήμαρχος Θεσσαλονικέων, εκεί που οι δεξιοί είναι πιο ακροδεξιοί και ψηφίζουν και Ψωμιάδη, οπότε σου λέει εγώ στο πηγάδι κατούρησα;

Αμέσως μετά την απόφασή του, ο ευτραφής ανήρ βρήκε και στήριγμα στην προοδευτική Ελευθεροτυπία: η εφημερίδα της δημοκρατίας ελπίζει ότι οι ακροδεξιοί του ΛΑΟΣ μπορεί να κόψουν ψήφους από τη ΝΔ, οπότε έτρεξε να του πάρει συνέντευξη. Και μιας και βρήκε στήριγμα, ο πρόεδρος είπε και κάτι ωραία:

> *Πιστεύω ότι όλα τα κόμματα έχουν καλά στοιχεία. Και σε πρόσωπα και σε ιδέες. Εγώ δεν διστάζω να υιοθετήσω ιδέες ακόμη και από το ΚΚΕ. Δεν είναι τυχαίο ότι το ένα τρίτο των ψηφοφόρων του με αποδέχεται, όπως έδειξε πρόσφατη δημοσκόπηση της GPO. Έχω κερδίσει αρκετούς παπανδρεϊκούς -μου λένε: "Βλέπουμε τον Αντρέα στο λόγο σου". Και βεβαίως έχω μια διείσδυση και στη ΝΔ όπου με ξέρουν καλύτερα...*

Και ο μπριγιαντίνη boy συνέχισε βρίζοντας τον παλιόφιλο Λεπέν που "εκφράζει μια ιδιάζουσα φασιστική νοοτροπία". Τί κάνει κανείς για να ψήσει το ένα τρίτο των ψηφοφόρων του ΚΚΕ...

Καλό κουράγιο παιδιά!

Πάντως, κατά τη διάρκεια του συνεδρίου του ΛΑΟΣ στη Θεσσαλονίκη, έγινε αντιφασιστική διαδήλωση. Διοργανωτής ήταν η κατάληψη ΥΦΑΝΕΤ, συμμετείχαν εκατοντάδες αντιφασίστες της πόλης, και πέσανε και κάτι ψιλές με τους μπάτσους που φυλάγανε τους ακροδεξιούς, δίχως ούτε μία σύλληψη.

Αλλά το θέμα είναι σοβαρό και δεν τελειώνει στη διαδήλωση· εν όψει δημοτικών εκλογών, το κόμμα της συμφοράς θα βγει στους δρόμους με ζέση. Είναι πολύ καλή ευκαιρία για τους κάθε είδους ναζήδες της πόλης να προσπαθήσουν να αποκηρύξουν τη ρετσινιά του ακροδεξιού και να πλασάρουν εαυτούς ως νόμιμο δημοκρατικό κόμμα. Είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι θα προσπαθήσουν να γεμίσουν την πόλη με "νόμιμη" φασιστική προπαγάνδα, θα κολλάνε αφίσσες για τη Μακεδονία, θα μοιράζουν τετράχρωμα φυλλάδια και πάει λέγοντας.

Ο Ψωμιάδης από την άλλη, δεν το 'χει σε τίποτα να κάνει καμιά -κατά προτίμηση σιωπηρή...- αριστερή στροφή για να πατάξει το αυγό του φιδιού που τον ροκανίζει από τα δεξιά του. Σε κάθε περίπτωση, οι Θεσσαλονικείς αντιφασίστες θα έχουν πολλή και δύσκολη δουλειά. Θα χρειαστεί καθαρό μυαλό και δυνατά χέρια. Καλό κουράγιο παιδιά!

Που 'σαι αϊτέ μου;

Και μιας και τον πιάσαμε στο στόμα μας, ας πούμε ότι τελικά αυτός ο νομάρχης Θεσσαλονίκης, ο Ψωμιάδης, αποδεικνύεται ακόμα πιο τραγική περίπτωση ακροδεξιού, απ' ό,τι νομίζαμε. Την Καθαροδευτέρα βγήκε καμαρωτός- καμαρωτός να πετάξει τον αετό του, "τον μεγαλύτερο των βαλκανίων", όπως κοκορευόταν. Πέντε επί πέντε μέτρα ήταν ο αετός.

Το ερώτημα ξεπροβάλλει αμείλικτο: Καλά ο ίδιος ο Ψωμιάδης, αλλά οι υπόλοιποι δεν του είπαν τίποτα; Τόσοι σύμβουλοι, παρατρεχάμενοι, opinion makers, εκλογολόγοι, συγγενείς και φίλοι, δεν σκέφτηκαν να του πουν ότι όσο πιο μεγάλος είναι ο αετός, τόσο πιο δύσκολα θα πετάξει;

Για του λόγου το αληθές, ο αετός δεν ήθελε με τίποτα να πετάξει και έτσι επιστρατεύθηκε ένα σκάφος του λιμενικού, μπας και τα καταφέρουν δια θαλάσσης. Όμως, λόγω της μεγάλης έντασης των ανέμων, το σκοινί που ήταν δεμένος ο αετός κόπηκε και έτσι αναπαύεται στον βυθό του θερμαϊκού.

Χρειαζότανε αυτό το στραπάτσο γιατί το κακό έχει παραγίνει. Όλοι οι τοπικοί άρχοντες θέλουν να φτιάξουν "το μεγαλύτερο ... (τάδε)". Στις εθνικές επετείους τη μεγαλύτερη σημαία. Το πάσχα τη μεγαλύτερη σούβλα. Και πάει λέγοντας...

Ρε Ψωμιάδη, την επόμενη φορά που θα έχεις τέτοια έμπνευση, δε το ρίχνεις στις λαγάνες; Ή στις μαλακίες που τα καταφέρνεις καλύτερα;

Μια πασίγνωστη φωτογραφία από Γερμανία. Στο κάτω μέρος διακρίνεται καθαρά ο Βόλφγκανγκ. Όπως και οι έλληνες ομόλογοί του, ο Βόλφγκανγκ είναι πολύ δυνατός στη θεωρία, αλλά υστερεί ως μαχητής. Κατά συνέπεια δυσκολεύεται να εκφράσει τις καθόλα αξιόλογες απόψεις του περί ολοκαυτώματος στο πολυπληθές κοινό που περιμένει να τον ακούσει. Το κοινό διακρίνεται πιο πίσω, να τρέχει προς άλλους ναζί ομιλητές διψασμένο για γνώση.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΦΑΣΙΣΤΟΜΑΛΑΚΙΑ

περίπτωση 3.7εδ:
Lords of the pavement
ή αλλιώς Οι μαχητές τους λείπανε...

Πηγή: Εφημερίδα "Στόχος".

Δράστης: Οι γνωστοί στοχικοί

Τίτλος Άρθρου: Αναρχοαριστεροί τραμπούκοι ματαιώνουν εκδήλωση του συλλόγου Θερμοπύλες: Αποκαλύπτονται σε όλο τους το "μεγαλείο" οι πραγματικοί φασίστες.

Συμφραζόμενα: Βρίζουνε αυτούς που τους χαλάσανε τη ναζιστόσουπα, αλλά ψεύδονται ασυστόλως και τους αποκαλύπτουμε στη διπλανή σελίδα.

Απόσπασμα (Η έμφαση δική μας):

Όταν οι εθνικιστές καλούν προσωπικότητες διεθνούς ακτινοβολίας όπως ο Λεπέν, ο Ντέιβιντ Ίρβινγκ, ή αντίστοιχους Έλληνες (Πλεύρης, Βορίδης, Ζαφειρόπουλος κ.α) οι αριστεριστές σπεύδουν να εμποδίσουν τις εκδηλώσεις, *ώστε να μην παραβρεθεί ο πολύς κόσμος που επιθυμεί να τους ακούσει* **[Ζντόνγκ!]**.

Ακόμη θλιβερότερο όμως είναι ότι το κίνημά μας δεν έχει γεννήσει ακόμη επαρκείς δυνάμεις περιφρούρησης, ενίοτε και κρούσης...

Σε κάθε περίπτωση όμως, βασικός μεσοπρόθεσμος στόχος του κινήματός μας, θα είναι να γίνουμε *κύριοι του πεζοδρομίου* και να μην αφήνουμε τέτοιες προκλήσεις αναπάντητες. Η βία πολεμιέται μόνο με βία. *Από θεωρητικούς πάμε καλά στο χώρο* **[Ζμπόινγκ!]**. Οι μαχητές

HIT THE ROAD

(και όχι μόνο...)

Τι κρίμα! Τι κρίμα! ο λόγος δε θα γίνει! Φέρτε το μουστάκια να μας καταγγείλει!

Η Κυριακή 12 Μάρτη ξημέρωσε βροχερή και μας βρήκε να βρεχόμαστε στημένες απ' το πρωί στην πλατεία Δέγλερη στο Περιστέρι. Είχαμε μαζί μας ένα πανώ, ένα κασετόφωνο συν κάτι ψιλά ακόμη από εξοπλισμό, και το πρόβλημά μας ήταν η εκδήλωση κάποιου "ομίλου μελέτης του ελληνισμού Θερμοπύλες"· εκεί θα μαζευόταν ένα φασιστικό ανεμομάζωμα που ετοιμάζεται να κατέβει στις δημοτικές εκλογές με τη συμμετοχή ακροδεξιών παππούδων, χρυσαυγιτών (sorry, διαλύθηκε αυτό ε;) και λοιπών καθαρμάτων υπό τη σεπτή ηγεσία της "Πατριωτικής Συμμαχίας". Η κατάσταση ήταν διπλά μυστηριώδης. Μυστήριο πρώτον: Τί σκατά μελετάει ο "όμιλος μελέτης του ελληνισμού"; Και μυστήριο δεύτερον: Πως το μάθαμε εμείς ότι παίζει εκδήλωση ενώ οι ναζήδες δεν το λένε ούτε στους άλλους ναζήδες;

Το πρώτο μυστήριο θα παραμείνει μυστηριώδες, παρόλο που εμείς προτείνουμε για μελέτη την εξωγήινη προέλευση των ελλήνων και την κούφια γη, αμφότερα ζητήματα με πολύ ψωμί που σε πάνε μέχρι διδακτορικό με υποτροφία. Αλλά και για το δεύτερο, πάλι κουβέντα δε λέμε: ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον σκατοφασίστες!

Λοιπόν, ξέραμε ότι η εκδήλωση ήταν για τις 11, οπότε πήγαμε από νωρίς, στηθήκαμε απ' έξω, στήσαμε και το πανώ, μοιράζαμε προκήρυξη και δεν αφήναμε κανέναν να περάσει. Για κακή τους τύχη, μερικοί ναζήδες γέροντες συν κάτι άλλοι φρενοβλαβείς, είχαν πάει από νωρίς για ν' αερίσουν το χώρο που θα υποδεχόταν τη λυματολάσπη· αυτοί αναγκάστηκαν να μείνουν μέσα χεσμένοι να μας κοιτάνε μέχρι τις 12:30. Τότε, υπό καταρρακτώδη βροχή και υπό καθεστώς μικροαστικών τύψεων, ανεβάσαμε μια αντιπροσωπεία, τους είπαμε "φύγε γέρο - χίτη δε σε βαράει κανένας" και αποχώρησαν με βήμα ταχύ. Από την άλλη, το είδος του ναζιστή που το κοπανάς δίχως τύψεις δεν μας έκανε την τιμή να εμφανιστεί, και μάθαμε το γιατί καθώς αποχωρούσαμε. Σ' ένα χωράφι παρακάτω είχε μια διμοιρία χακί μπάτσων και οι νεαροί ναζήδες είχαν καβατζωθεί από πίσω της, βρέχονταν μαζί με τους μπάτσους και όλοι μαζί συμφωνούσαν ότι είμαστε και γαμώ τα κωλόπαιδα. Καθώς περνάγαμε, οι ναζήδες πίσω από τη διμοιρία κάνανε κάτι κινήσεις του τύπου "κρατάτε με μην τους γαμήσου ούλους" που φάνηκαν εξαιρετικά άστοχες με δεδομένο ότι τρεις ώρες που βρέχονταν στο οικόπεδο δεν τους κρατούσε κανένας, και το θέμα έληξε με συνοπτικές διαδικασίες.

Κατά τα άλλα, μην ανησυχείτε έλληνες! Η μελέτη του ελληνισμού εν όψει δημοτικών εκλογών θα συνεχιστεί όποτε προκύψουν καλύτερες συνθήκες, αν και υποπτευόμαστε πως μετά κι απ' αυτό το χουνέρι, το πότε και το που δεν θα το πούνε ούτε στην πάρτη τους...

ε, πήραμε κι αυτό το ρημάδι μπας και κάνουμε κι εμείς καμιά μελέτη...

Ποιος είσαι ρε φίλε; Ο Γκέμπελς;

Και σαν να μην έφτανε που μας βρίζει, ο Στόχος ψεύδεται ασύστολα και ξεδιάντροπα στους πολυπληθείς ελληνόψυχους αναγνώστες του. Διαβάστε ψέμματα:

Ο μεγαλύτερος ήταν 25 χρονών, ενώ ο πιο "φουσκωτός" ήταν 70 κιλά. Εξάλλου, το 1/3 των διαδηλωτών ήταν κοριτσάκια...

Άτιμοι ναζήδες! Έχουν μάθει τα μυστικά της παραπληροφόρησης από τον Γκέμπελς τον ίδιο! Ευτυχώς που είμαστε εμείς εδώ για να λάμψει η αλήθεια! Λοιπόν, για να εξηγούμαστε: Είναι γνωστό ότι *οι μισές, και όχι το εν τρίτον, είμαστε γυναίκες*, πράγμα που συμβαίνει και στην ελληνική κοινωνία γενικότερα. Ακούς εκεί να πάνε να μας βγάλουνε ανώμαλες!

Καλοί μας αναγνώστες! Δεν μπορείτε να φανταστείτε τί κόσμο γνωρίζεις σε τούτη την τρελή τρελή πόλη! Το βραβείο του ναζί του μήνα παίρνει ο τύπος με το μουστάκι που ήρθε να μελετήσει τον ελληνισμό στη Δέγλερη, δεν του έκατσε, και μετά πήγε κι έκατσε απέναντι και μας έβριζε.

Αυτός ο καλόκαρδος τύπος παρείχε το κλου εκείνης της κατά τα άλλα βροσχερής και θλιβερής μέρας όταν πήγε στα περιπολικά που ήταν σταθμευμένα απέναντι και μας έδειχνε και φώναζε στους μπάτσους "πιάστε τους, πιάστε τους είναι παρακρατικοί!". Εδώ είναι πριν τον πιάσουν τα διαόλια του, καθώς προσέρχεται στην ομιλία και πείθεται να αποχωρήσει ησύχως από αντιφασίστα βάρους 70 κιλών και διακοσίων πενήντα γραμμαρίων.

Το antifa! είναι ένας αντιφασιστικός πυρήνας που συστάθηκε μετά το πογκρόμ της 4ης Σεπτέμβρη 2004 για να σταθεί απέναντι και ενάντια στις ιδεολογίες του φασισμού του εθνικισμού και του ρατσισμού, δίχως βέβαια να ξεχνά και τους σιχαμένους φορείς τους.

Το antifa! συνεννοείται και συνεργάζεται με άλλους αντιφασιστικούς πυρήνες από γειτονιές της πόλης. Το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου έχει σκοπό τη διάδοση αντιφασιστικών νέων και ιδεών. Το ένα ευρώ -ενάμισυ από μαγαζιά- που έδωσες για να το πάρεις, θα χρησιμοποιηθεί για την έκδοση του επόμενου τεύχους.

Για επικοινωνία: antifa@mailbox.gr
ή τ.θ 31104, τ.κ. 10035, Αθήνα.

antifa!

Happy City

Σεπατικάματα: sidron

ογοκλοπές: hukats

Περίληψη προηγουμένων και επομένων

Όπως θα θυμούνται οι προσεκτικοί αναγνώστες, στο προηγούμενο τεύχος γνωρίσαμε τον Ηρακλή το μικρό φασίστα που μένει με τη μάνα του, τους ανώνυμους μπάτσους με το περιπολικό, καθώς και τον Μιχάλη, αθώο πελάτη και τακτικό καταναλωτή της καταναγκαστικής πορνείας.

Τώρα, για όσους για κάποιο λόγο πήραν και το δεύτερο τεύχος, το μυστήριο πυκνώνει:

Γιατί είναι έτσι το κεφάλι του Ηρακλή; Τι σχέση έχει ο κύριος Πανταζής; Τι κρύβει η τάχαμου αθώα μάνα πίσω από το προσωπείο της πειθήνιας υπηρέτριας; Πως ξέρει η Κατερίνα της αντιτρομοκρατικής τί φάτσα έχει ο Ηρακλής; Αλλά και που ξέρει τί του βρίσκει; Μη βιάζεστε αναγνώστες! Εκτός από το προτελευταίο που είναι εύκολο (πάρε κι εσύ το 170 και θα δεις), τα υπόλοιπα φλέγοντα ερωτήματα θα απαντηθούν σε επόμενα τεύχη.

Κύριος Πανταζής, ο εργοδότης

Ηρακλής, ο μικρός φασίστας

Κατερίνα της αντιτρομοκρατικής

to be continued...